

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. X

Issue 12

March 2021

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவைவன்	4
இம்மாதச் செய்தி	10
சாவித்ரி	11
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	13
பெரிய காரியம்	17
அபெஜன்டா	26
The Life Divine – Outline	28
பொய்யான சமுதாயத்தில் அன்னையின் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுவது எப்படி?	34
மனித சுபாவம்	38
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	41
வீடுதோறும் தியான மையம்	46
அன்பர் அனுபவம்	51
உடல் நலப் பிரச்சனைகளை அகற்றும் மனமாற்றம்	55
அன்னை இலக்கியம் நீங்கள்தான் வேண்டும்	58

ஜீவியத்தின் ஒரை

ஷாகிஷாஷி

சிரியது பெரியதின்

பெருமைக்கு

அநைசப்படுவது

பொறாமை.



(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 68 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-

தனிப் பிரதி ரூ.5/-

லைப் டிவென்

II/2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti, Shakti

Page 361

Para 37

Spirit is the fundamental reality.

Then, Time and Space must either be conceptive conditions.

Under these conditions Spirit sees its own movement of energy,

or else they must be fundamental conditions of the Spirit itself.

These conditions assume a different appearance or status.

This is according to the status of consciousness in which they manifest.

In other words there is a different Time and Space.

They are different for each status of our consciousness.

There are even different movements of Time and Space within each status;

மனத்தின் அனுபவம் முழுமை பெற்று எண்ணமாகிறது.

II/2. பிரம்மம், பூருஷர், ஈஸ்வரர் — மரயை, பிரகிருதி, சக்தி

பிரம்மம் என்பது அடிப்படையான மெய்ம்மை.

அப்படியானால், காலம் மற்றும் இடம் அதன் கருத்துக்குரிய நிலைகளாக இருக்க வேண்டும்.

அந்நிலைகளில் பிரம்மம் தன் சக்தியின் இயக்கத்தைத் தானே பார்வையிடுகிறது,

அல்லது அவை ஆன்மாவின் சொந்த அடிப்படையான நிலைகளாக இருக்க வேண்டும்.

இந்நிலைகள் ஒரு மாறுபட்ட தோற்றும் அல்லது நிலையை மேற்கொள்கின்றன.

இது அவை வெளிப்படும் ஜீவிய நிலையைப் பொறுத்தது.

வேறு விதமாகக் கூறினால், அங்கு மாறுபட்ட காலமும் இடமும் உண்டு.

அவை வெவ்வேறு ஜீவிய நிலைகளுக்கு ஏற்ப மாறுபடும்.

ஒவ்வொரு நிலைகளுக்குள்ளும் காலம் மற்றும் இடத்திற்கான மாறுபட்ட இயக்கங்கள் உண்டு;

கட்டுப்பாடு வெளியிலிருந்து வருகிறது.

but the Time-Space has a fundamental spiritual reality.

All would be its renderings.

We can go behind physical Space.

Then, we can become aware of an extension.

All the movement is based on this extension.

This extension is spiritual and not material;

It is Self or Spirit containing all action of its own Energy.

This is the origin or basic reality of Space.

It begins to become apparent when we draw back from the physical:

For then we become aware of a subjective Space-extension.

In the space-extension mind itself lives and moves.

This is other than physical Space-Time,

Yet there is an interpenetration;

For our mind can move in its own space.

It can move in such a way as to effectuate a movement also in space of Matter

ஆனால், காலம் மற்றும் இடத்திற்கு அடிப்படையான ஆன்மீக சத்தியம் உண்டு.

அனைத்தும் அச்சத்தியத்தின் சிருஷ்டியே.

நம்மால் ஸ்தால இடத்தின் பின்னால் போக முடியும்.

அப்போது நாம் இடத்தின் விரிவாக்கத்தை அறிய முடியும்.

எல்லா இயக்கங்களும் இந்த விரிவாக்கத்தைப் பொறுத்து உள்ளன.

இந்த விரிவாக்கம் ஆன்மீகமானது, ஐடமானதல்ல;

அது பிரம்மம் அல்லது ஆன்மா அதன் சொந்தச் சக்தியின் செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கியது.

இது இடத்தின் உற்பத்தி ஸ்தானம் அல்லது அதன் அடிப்படையான சத்தியம்.

நாம் ஸ்தாலத்திலிருந்து விலகினால் நமக்கு அது தெளிவுபடும்.

அப்போது நாம் அகத்திற்குரிய இட விரிவாக்கத்தை அறிய முடியும்.

இட விரிவாக்கத்தில் மனம் தானே வசிக்கிறது மற்றும் நகர்கிறது.

இது ஸ்தால இடம் மற்றும் காலத்திலிருந்து மாறுபட்டது,

இருப்பினும், அங்கு ஊட்டுருவிப் பரவுதல் உண்டு;

ஏனெனில், மனம் தன் சொந்த இடத்தில் நகரக் கூடியது.

அதன் நகர்தல் ஐடமான இடத்தின் இயக்கத்தையும் செயல்படுத்தக் கூடியது

உணர்வே தான் கட்டுப்பட முன்வருவது உயர்ந்த கட்டுப்பாடு.

or act upon something distant in space of Matter.

There is a still deeper condition of consciousness.

In that we are aware of a pure spiritual Space;
in this awareness Time may no longer seem to exist,
because all movement ceases,
or there can be a movement or happening,
it can take place independent of any observable Time
sequence.

(Contd...)

◦ ◦ ◦ ◦ ◦

அல்லது அதன் நகர்தல் தொலைவில் உள்ள ஐடமான இடத்தின் மீது செயல்பாட்டை விளைவிக்கக் கூடியது.

அங்கு இன்னும் ஆழமான ஜீவிய நிலை உண்டு.

அதில் நாம் தூய ஆன்மீக இடத்தை அறிவோம்;

இவ்வித அறிதலில் இடம் இல்லாதது போல் உணர்வோம்,
ஏனெனில் அது எல்லா இயக்கங்களும் நின்று போன நிலை,
அல்லது அங்கு இயக்கம் அல்லது செயல்பாடு இருக்கும்,
அவ்வியக்கம் நாம் கவனிக்கக் கூடிய கால கதியிலிருந்து
விடுபட்டு நடக்கும் ஒன்றாக இருக்கும்.

(தொடரும்...)

◦ ◦ ◦ ◦ ◦

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

வெற்றியும், தோல்வியும் எப்பொழுதும் கலந்துள்ளன. எந்தப் போட்டியிலும் ஒருவர் ஜெயித்தால், அடுத்தவருக்குத் தோல்வி. இருவருக்கும் ஜெயம் என்ற போட்டியில்லை. அது இருந்தால் போட்டி எழாது. இருவருக்கும் ஜெயமான வாழ்வு எப்படி இருக்கும்? அது இலட்சியத்தையும் யதார்த்தத்தையும் இணைக்கும். கொடுத்தால் குறையும். கொடுத்தால் எப்படி வளரும்? நாமறிந்து. கொடுத்தால் வளர்க்கூடியது கல்விதான். கொள்ளுத்தான் குறையாது. உடல் ஐடமானது. அது கொடுத்தால் குறையும். மனம் சூட்சமானது. அது கொடுத்தால் வளரும். ஆன்மா அதனினும் சூட்சமானது. உடலிலுள்ள ஆன்மா, வாழ்விலுள்ள ஆன்மா, மனத்திலுள்ள ஆன்மா வெளிவந்து வாழ்ந்தால் அவ்வாழ்வில் யதார்த்தங்கள் இலட்சியமாக அமையும். ஏனெனில் ஆன்மா சூட்சமானது. அதையே பூலோகச் சொர்க்கம் என்கிறோம்.

வெளியிலிருந்தாவது, உள்ளிருந்தாவது நம்மிது தினிக்கப்படுவது கட்டுப்பாடு.

ஜீவிய மணி

அமெரிக்க கம்பெனி ஒன்று தன் Dealers கோஸல்வரர்களாக வேண்டும் என முடிவு செய்தது. அதனால் அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்க முன்வந்தது. மூலர்கள் சில்லறையாக வாங்குவதைவிட கம்பெனி மொத்தமாக வாங்கி மூலர்களுக்குக் கொடுத்தால், மூலர்கட்டு அதிகம் இலாபம் உண்டு. அதுபோல் தன்னால் முடிந்தவரை கம்பெனி மூலர்களை உயர்த்த முன்வந்தது. இன்று அதன் மூலர்கள் கோஸல்வரர்களாகி விட்டனர். கம்பெனி ஒன்றரை லட்சம் கோடியை எட்டியது. இது இந்தியா போன்ற பல ஆசிய நாடுகளின் பட்டெஜ்ட்டைவிடப் பெரியது. இதுவே அன்னைக்குரிய முறை. வாழ்வின் யதார்த்தம். இலட்சியத்துடன் இணைந்து வாழ்வை யோக வாழ்வாக்கும் முறை இது.

அனுபவிப்பதை நாமே நாடுகிறோம். கட்டுப்பாடும், அனுபவமும் ஒரே பலனை நாடுகின்றன.

இம்மாதச் செய்தி

பிரர்த்தனையின் பலருக்காக
அன்னையை நம்ரி வணங்கினால்
பலன் தவறாது கிடைக்கும்.

சக்தி, திறமை, அறிவு குறைவாக இருப்பதால் நாம்
கட்டுப்பாட்டை நாடுகிறோம்.

சாவித்ரி

கர்மயோகி

Page 243: The infant passed from dim to radiant breasts

மங்கிய மார்பை விட்டு ஓளி நிறை முலையை நாடும்
சிசு

- ❖ வளரும் வாழ்வில் சக்தி செயல்படும் சிறப்பு
- ❖ தீப்பந்த பெருவட்ட சூட்சுமத் திறமை மறைத்து
- ❖ சிசு ஆத்மாவின் கற்பனையுலகின் ரசனையை அனுபவித்து
- ❖ இனிமையான அமிர்த சத்து செறிவாக நிறைந்து மகிழ்ந்து
- ❖ இறைவனின் சிறு பிராயத்தை இளமையின் வலிமையால் நிறைத்து
- ❖ பகுத்தறிவின் வறண்ட வாதத்தைவிடவும், அடிப்படை பலத்தை விடவும்
- ❖ கணக்கிலடங்காத கணிப்பு, உணவை உயரமாகக் குவித்து
- ❖ எளியவன் உணவு தரும் எண்ணற்ற ஆதரவு
- ❖ உதய ஓளியின் அரங்கிலிருந்து ஓடையாக ஓடிவந்து
- ❖ ஐடலகமும் தெய்வ சிந்தனையை மேற்கொண்டு
- ❖ பொன் கொம்பு இடை பூமியின் குகை நெஞ்சக் கூட்டம்
- ❖ அதன் காலைக் கத்திரவன் நம் மாலைக் கண்ணின் மணியாகி
- ❖ அதன் இளஞபம் புவியின் மனத்தைச் சக்தியாலசைத்து
- ❖ பாடுபட்டு, கனவு கண்டு, புதிய சிருஷ்டியைப் போற்றி மகிழ்ந்து
- ❖ அழகின் ஸ்பர்சத்தை அழகின் சிரிப்பாகக் கண்டு உலகையும் உன்னையுமறிந்து

அதிக சக்தி, உயர்ந்த திறமை, முழு அறிவு வெளிப்படத் துடிப்பதால், அவ்வெளிப்பாடு இன்ப அனுபவமாகும்.

- ❖ பொன்னான சிசு சிந்தித்துக் கண்விழித்துப் பார்க்க முனைந்தது
- ❖ அப்பெரிய ஜோதி மண்டலத்தில் மனம் முதலெழுச்சியின் முனைந்த அடியை
- ❖ எதுவும் அறியாதவன் அனைத்துமறிய முயன்று
- ❖ அதன் ஆர்வம் மெதுவாக மெல்ல மெல்லத் தலைதூக்கி
- ❖ சூழ்ந்த ரூபங்களில் அறிவின் அம்சத்தைக் காண முயன்று
- ❖ பெருவிஷயங்களை எப்பொழுதும் அறியும் நம்பிக்கை கொண்டு
- ❖ ஆர்வமாக, பொன் மினிர்ந்து, குரிய உதய நெருப்பு எழு
- ❖ இல்லாததைக் காணும் இயற்கை எல்லையில் உங்காராகி
- ❖ எது அது செய்தாலும் அது குழவியின் செயலென
- ❖ பிரபஞ்சமே சிறுவர் விளையாடும் குழாம் என
- ❖ மனம், அசுரக் குழந்தையுடன் வாழ்வு விளையாடுமிடம்
- ❖ கற்பனையில் கோட்டை கட்டும் வேலையை இலட்சியமாக்கியவர்
- ❖ சற்று நேரம் அதிசயமாய் நிலைபெற்று
- ❖ காலத்தின் கரையில் மணலெனும் பரப்பு
- ❖ சூட்சமப் பிரம்மத்தின் கரையில்லாத கடல்
- ❖ அப்பெரும் சக்தி தேடி எடுத்த சிறு சிறப்பான கருவி
- ❖ கடுமையான விளையாட்டைத் தீவிரமாகப் பற்றி
- ❖ அறியாமைக்குப் போதிக்கும் கடினமான கடமை
- ❖ அவள் எண்ணம் மூலமான இருளின் சூன்யம்

ஜீஜிஜிஜீ

கட்டுப்பாடும் அனுபவமும் பல நிலைகளிலுள்ள திறமைக்குரியவை.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

கர்மயோகி

22/90. பழக்கம் உடலின் திறமை.

- அறிவு, உணர்வு, உடல் என மூன்று பகுதிகளுண்டு.
- புரிந்து ஏற்பது அறிவு.
- உணர்ந்து புரிவது உணர்ச்சி.
- உடலுணர்வால் புரிந்ததை ஏற்பது உடலின் அறிவு.
- உடலின் அறிவு குடும்பத்திலிருந்து வருவதால் அதைப் புரியாமலும் ஏற்கலாம்.
- புரிந்தோ புரியாமலோ ஏற்றதை நெடுநாள் செய்தபின் அதை உடல் தன் அறிவாகப் பெறும்.
- அதற்குப் பழக்கம் எனப் பெயர்.
- உடலுக்கு ஏராளமான பழக்கங்கள் உண்டு. நடை போன்றவை அவை.
- உயிருக்கும் ஏராளமான பழக்கங்கள் உண்டு. பேச்சு போன்றவை அவை.
- மனத்திற்கும் ஏராளமான பழக்கங்கள் உண்டு. புரிவது போன்றவை அவை.
- திறமைசாலி என நாம் கூறுபவர் பலர்.
- வேலையில் திறமையுள்ளவர், மேடைப் பேச்சாளர், கடின நூல்களைப் படித்துப் புரிந்துகொள்வர்.
- கார் ஓட்டுவது ஒரு வேலை.
- முதலில் கார் ஓட்டக் கற்றுக்கொள்கிறோம்.
- பிறகு அது பழக்கமாகிறது.

பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் ஆர்வத்தைவிட, அன்னையை நாடும் ஆர்வம் அதிகமானால் பிரச்சனை தீரும்.

- பழக்கம் அதிகமானால் திறமை அதிகமாகும்.
- கார் ஓட்டுவது செயல்.
- அதில் கற்பது முதல் நிலை.
- பயிற்சி பெறுவது அடுத்தது.
- முடிவாகப் பழக்கம்.
- அவர் திறமை அவர் பழக்கத்தைப் பொறுத்தது.
- மெதுவாக அல்லது வேகமாகப் படிப்பது அறிவுக்குரிய பழக்கம்.
- மேடையில் பேசுபவர் ஒன்று அல்லது இரண்டு மணி நேரம் பேசுவது அவருடைய பழக்கம். அது உயிரின் பழக்கம்.
- பழக்கம் திறமையாக மாறுகிறது.
- அன்னை வாழ்வு பழக்கத்தைக் கடந்தது.
- பழக்கம் போன்பின் உடலுறுப்புகள் தாமே புதியதாய் ஒரு செயலைக் கற்பது a divine act. இறைவன் நம்மில் நேரடியாகச் செயல்படுவது.
- மனம் தன் கட்டுப்பாடுகளைக் கடக்க அபிப்பிராயம், என்னைம், பழக்கம், தானே உருவகம் செய்தது, சிந்தனை ஆகியவற்றைக் கைவிட வேண்டும் என்பது – கூறுவது.
- அதுபோல் உயிருக்கு 10-உம், உடலுக்கு 12-உம் உண்டு.
- பயிற்சியால் வரும் திறமை skill, பயிற்சிகளின் முதிர்ச்சியால் வரும் திறமை capacity.
- எந்தப் புது வேலையும் – எழுதுவது, சாப்பிடுவது, சைக்கிள் விடுவது – பயிற்சியால் பெறுகிறோம்.

பிரச்சனை அன்னைக்குட்பட்டது.

- 50 அல்லது 100 திறமைகளைப் பெற்றபின் இவற்றின் சாரம் essence சேர்ந்து ஒரு பெரும் திறமை எழும். அது talent எனப்படும்.
- பெருந்திறமையைப் பயன்படுத்தி ஒரு திறமையை உயர்த்தினால் எழுவது குறிப்பிட்ட பெருந்திறமை, talent.
- ஒரு துறையில் பெற்ற திறமையை அடுத்தத் துறையில் பயன்படுத்தும் திறமை ability என்கிறோம்.
- மௌனங்களைப் படிப்படை அதிகாரி.
- அவருக்கு அரசியல் பின்னணியேயில்லை.
- கடற்படையில் பெற்ற திறமையின் சாரத்தை அரசியலில் மாற்றி அந்நிலைமைக்குத் தகுந்தவாறு பயன்படுத்துவது ability.
- செப்டம்பர் 1946 முதல் நேருவும், பட்டேலும் மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகளாயினர்.
- ஆகஸ்ட் 15-இல் 1947-ல் சுதந்திரம் வந்தது.
- செப்டம்பர் முதல் வாரம் பாக்கிஸ்தானிலிருந்து டெல்லிக்கு லட்சக்கணக்கான அகதிகள் வந்தனர். அவர்கள் பசி, பட்டினியால் அவதிப்பட்டு கலவரம் செய்கின்றனர். இரயிலில் 20 பெட்டிகள் நிறைய புதிய அகதிகள் வருகின்றனர். பாக்கிஸ்தான் எல்லையிலிருந்து டெல்லி வரை சாரிசாரியாக மக்கள் வருவதை விமானத்திலிருந்து பார்க்கிறார்கள். நிலைமை மோசமாகிவிட்டது. நாடெங்கும் பரவினால் பத்து, இருபது வருஷங்கள் உள்ளாட்டுக் கலவரம் நீடிக்கும். நேருவும், பட்டேலும் “எங்களுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. 30 வருஷங்களாக ஜெயிலிலிருந்தோம். மேடையில் பேசினோம், எங்களுக்கு வேற்றுவும் தெரியாது, நீங்கள் உதவ வேண்டும்”

கவலையும் அன்னையும் உன் வாழ்வின் இரு முனைகள்.

என்றனர். மெளண்ட்பேட்டன் அவசர நடவடிக்கைகளை எடுத்துவிட்டு Shoot at sight ‘கண்டவுடன் கடு’ என உத்தரவிட்டு பத்திரிகைகளை வரவொட்டாமல் நிலைமையை ஒரு மாதத்தில் அடக்கினார். அது திறமை ability.

- செயல் திறமை, பயன் திறமை, மாறும் திறமை skill, capacity, ability என அவை பிரியும்.
- அவை மேலும் மனம், உயிர், உடலெனப் பிரியும்.
- மனத்திற்கு உயிரும், உடலும் உண்டு.
- ஒவ்வொன்றிற்கும் குறிப்பிட்ட திறமையுண்டு.
- ஒரு நாட்டின் தரத்தை அம்மக்களின் திறமையால் அறியலாம்.

(தொடரும்)

ஐசீஐஐஸீஓ

ஜீவிய மணி

நமக்கு ஏதோ ஒரு சமயம் கிடைக்கும் மனமிம்மதி, ஆனந்தம், வசதி ஆகியவை இன்று நம்மைப் பொறுத்தவரை சிறிதாக (finite) இருக்கின்றன. அதிர்ஷ்டம் என்பது அதையும் விடக் குறைவு. மனமிம்மதி, ஆனந்தம், வாழ்க்கை வசதி, அதிர்ஷ்டம் ஆகியவற்றை நம் வாழ்வில் (Infinite) பெரியதாக்க ஸ்ரீ அரவிந்தம் முனைகிறது. அதற்காக அது பயன்படுத்தும் முறைகளில் ஒருங்கிணைந்த அனுகுமிழை ஒன்று. பிரிந்து பகுதியாக இருந்தால், கவலை, வலி, துண்பம், தூரதிர்ஷ்டம் உற்பத்தியாகின்றன. இணைந்து முழுமையானால் ஆனந்தமும், அதிர்ஷ்டமும் உற்பத்தியாகின்றன. இது ஆன்மீகத்திற்கும், வாழ்க்கைக்கும் பொருத்தமான பொதுவான உண்மை.

ஒன்று பிரச்சனையை எழுப்புவது, அடுத்து தீர்ப்பது.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

மனிதன் மனிதனாக வாழச் செய்வன எதுவும் காரியம். அவை நான் கூறும் பெரிய காரியமாகா. மனிதன் குடும்பம் என்ற கூட்டுக்குள் வாழ்கிறான். அது தரும் பாதுகாப்புப் பெரியது. குடும்பம், ஊர் என்ற பெரிய கூட்டுக்குள் இருக்கிறது. கூடுகள் பல. கல்வி ஒரு கூடு. நாணயம் ஒரு பண்பான கூடு. பண்பு ஒரு இனிமையான கூடு. வழிபாடு பாதுகாப்புத் தரும் கூடு. கூட்டுக்கு வெளியே மனிதன் இல்லை. அவனால் இருக்க முடியாது. ஆத்மாவுக்குக் கூடில்லை. வளரும் ஆத்மாவுக்குக் கூடு எதிரி. ஆத்மாவும் (self) ஆணவும் என்ற கூட்டிலுள்ளது. குடும்பம், கல்வி, ஊர், சமூகம், மதம் என்பவை கூடுகள். ஸ்ரீ அரவிந்தரை ஏற்பதையே மனிதன் கூடு விட்டுக் கூடு பாய்வதாகக் கொள்கிறான். அன்னை எந்தக் கூட்டடையும் உடைப்பவர். Iconoclast எனப் பேர் பெற்றவர். கூட்டடை விட்டு வெளிவரும் செயல்கள் எல்லாம் பெரிய காரியம். சிறு கூட்டடை விட்டுப் பெரிய கூட்டடை நாடுவதும் பெரிய காரியமே. நாம் புத்துயிர் பெற்றோம் என்பதை freshness என்பார்கள். வாழ்க்கை ஜீவனோடு இருப்பதை fresh எனவும் live எனவும் குறிப்பிடுவார்கள். இது உற்சாகமில்லை. ஆசைக்கு உயிர் வருவது புத்துயிர், freshness, a life that is live. மனிதன் உயிர் வாழ அநேகமாகத் தேவையான அனைத்தையும் அவன் வெளியிலிருந்து பெறுகிறான். பெறுவதை அறியான். ஏற்கனவே பெற்றதை அவனால் அறிய முடியாது. அறிவது பெரிய காரியம். கிருஷ்ண பரமாத்மா நான்கு நிலைகளிலுள்ள மனத்தைக் கடந்து தெய்வீக மனத்தில் வாழ்ந்தவர். முனிவர், மனிதன் சிந்திக்கும் மனத்தைக் கடந்தவர். மனிதக் குரங்கு உயிரால் வாழ்வது. அதற்குச் சிந்திக்கும்

சுற்றியுள்ளவரை – நமக்கு எப்படி முக்கியம் என்றறியாமல் – முக்கியமாகக் கருதுவது ஜட வாழ்வு.

மனமில்லை. பகுத்தறிவில்லை. பெரும்பாலான மனிதர் உடலாலும், உயிராலும் வாழ்வெர். மனம் அவர்கட்டுப் புதியது. உடலால் வாழ்வென மன்னாங்கட்டி என்கிறோம். அவனுக்கு உற்சாகம் தரும் உயிர் வருவது பெரிய காரியம். நம் போன்றவர்க்கு மனிதத்தன்மை உருவாகுவதில்லை. அது வேண்டும் என நாம் நினைப்பதை, பிறரைக் குறை கூறுவதால் தெரிவிக்கிறோம். நமக்கு இல்லை, இனி பெற வேண்டும் என்பதை மனிதன் அறிய, பிறருக்கு இல்லை எனக் கூறுகிறான். வாழ்க்கை முடிவில் அல்லது அடுத்த பிறவியில் அது வரும். அப்படிப் பெறுவதை இன்றே பெறுவது பெரிய காரியம். அரசு குடும்பத்தினர் குறைகளை அந்த நாளில் மக்கள் கூறுமாட்டார்கள். கூறுவது ராஜ துரோகம். மக்கள் பேசாவிட்டாலும் அவர்கள் அதை அறிந்து வெட்கப்படுவது பெரிய காரியம். நம் போன்ற எனிய மனிதனுக்குப் பொதுவாக வெட்கம் இருப்பதில்லை. நாம் எப்படி இருக்க வேண்டும்? எப்படி இருக்கிறோம்? என நாம் அறியோம். ஆனால், இருக்க வேண்டியது போல் இல்லை என அறிந்தாலும் வெட்கம் எழுவதில்லை. லேடி அரபெல்லாவுக்கு மேரி, Dear மேரி ஆனபின்னும் தன் நிலை வெட்கம் தரவில்லை. வெட்கப்பட வேண்டியதற்கு மனிதன் வெட்கப்படுவது பெரிய காரியம். ஒரு கூடு பல கூட்டுக்குள்ளிருப்பதைப்போல், ஒரு கூட்டுக்குள் பல கூடுகள் உள்ளன. ‘அண்டவீட்டு நெய்யே என பெண்டாட்டி கையே’ என்ற ஒரு கொச்சை வழக்குண்டு. அதனுள் ஒரு பெரிய உண்மையுள்ளது. மனைவிக்குக் கணவன் மீதுள்ள பிரியத்தை மீறி வீட்டிலுள்ள சந்தர்ப்பம் அவள் கையை சுருக்குகிறது. பிரியம் உண்மையானாலும் அடுத்த வீட்டு விருந்தில் தன் பிரியத்தை வெளியிட மறுப்பது பெரிய காரியம். வளமான ஊர்களில் மக்கள் அறிவு பெற்றிருப்பர். அனைவரும் பிறரைப் பாராட்டிப் போற்றும் நிலையிருக்கும். சிறு வயது முதல் அங்கு வளர்ந்தவர்கள் சூடாக இருப்பார்கள். அவர் சட்டையில் பித்தானை மேலும் கீழ்மாகப் போட்டதை ஒருவர்

காரியம் உணர்வுக்கப்பாற்பட்டது.

கூறினாலும் கோபம் அளவு கடந்து வரும். ‘என் மீது எவராவது குறை கூறினால்’ என வேகமாகப் பேசுவர். எனிய விஷயங்கட்டும் அவர்களால் கோபப்படாமலிருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்டவர் சாந்தமாகப் பேசுவது பெரிய காரியம். எதுவும் இல்லாதவன் எல்லாவற்றையும் கேட்பது இயல்பு. ஜின்னா அப்படிப்பட்டவர். பாக்கிஸ்தானைப் பெற்று தன் தவற்றை உணர்ந்தார். திருத்த முன்வரவில்லை. கடுமையாகப் பேசினால் அடுத்தவர்க்கு நல்லது நடக்கும் என்றாலும் அக்கடுமையை வலிமையாக மாற்றி இனிமையின் இதம் மூலம் அவர் பலன் பெறக் கூறுவது அவசியம். கடுமை வாய் தவறியும் வரக் கூடாது. வந்தால் வெட்கம் எழு வேண்டும். பல் வலி மீது அன்னை அறையலாம். அன்பர்க்கு அந்த உரிமையில்லை. பெரும் வாய்ப்புடன் பெரும் தடையும் வருகிறது, மீண்டும் வருகிறது என்றால் அது எவருக்கும் இதுவரை வராத வாய்ப்பு வருவதைக் குறிக்கிறது. அவருக்கு 3 நாட்கள் பிரார்த்தனை, அதைவிட மணிக்கொரு முறை சமர்ப்பணம் தவறாது பலன் தரும். என்னால் முடியாது என்பதைவிட எப்படி அவற்றைச் செய்வது எனச் சிந்திப்பது நன்று. வாழ்க்கை ஒரு ஜீவந்தி. இரு கரைகளிலும் அதனுள் எவரும் இறங்க முடியும். மனிதனே தேடினாலன்றி வாழ்வில் தடையென்பது கிடையாது. மனிதனுக்கு அவனே தடை. தடையை ஒரு இலட்சியமாகக் கொண்டது வாழ்வு. அஞ்ஞானத்தை உற்பத்தி செய்தது ஞானம். எதை உற்பத்தி செய்தாலும் அதற்கு ஜீவன் வந்துவிடும். அந்த ஜீவனுக்கு ஆனந்தம் உண்டு. மரணத்தை உற்பத்தி செய்தபின் மரணத்திற்கு ஜீவன் வந்துவிட்டதல்லவா? அதற்கும் ஒரு தெய்வம் ஏற்பட்டுவிட்டதல்லவா? தடையேமயமான மனித வாழ்வு குறுகி, சுருங்கி ஜீவனுடன் வாழ்வது உண்மை. தடைக்கு ஜீவன் உண்டு எனில், தடையை மீறுவதற்கும் ஜீவன் உண்டு. மாறும் நேரம் என்றுமிருந்தது என்பது பகவான் கூறுவது. மாறும் நேரம் வந்துவிட்டது. பகவான் மாறும் சக்தியையும் கொண்டு வந்துவிட்டார்.

நடைமுறையில் யோகம், உடனிருப்பவராலும், உள்ளத்தின் உறவாலும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

பெறுவது நம் பங்கு. பெரிய காரியங்கள் பெறுவதைச் சாத்தியமாக்கும். பேச்சு மனிதனுக்கு மட்டும் உரியது. ஆனால் பேச்சு உருவம் பெற்றது. அந்த உருவம் பெரும் தடை. ஏன் பேச்சை மனிதன் உற்பத்தி செய்தான் என் அன்னை கேட்கிறார்கள். எண்ணம், பேச்சு, சிந்தனை, உரைநடை, காவியம், செய்யுள், மந்திரம் ஆகியவை மனிதன் கண்ட அற்புதமான பொக்கிஷங்கள். பிறருடன் தொடர்பு கொள்ளும் நோக்கில் அவை பெருந்தடை. சமூகம், சர்க்கார், சட்டம், ஒழுங்கு ஆகியன பெரியவை. புரட்சி நோக்கத்தில் அவை தகர்த்தெறியப்பட வேண்டியவை. பண்டதைக் கண்டுபிடித்தது உலகை நாகரிகமயமாக்கியது. நாகரிகம் வரை பணம் நாணயத்தைக் கடந்து நோட்டாகவும், credit card-ஆகவும் மாறியது. சொல்லில்லாமல் Dolphin பேசுவதை அன்னை குறிப்பிடுகிறார். பிறர் சாப்பிடுவதைக் கண்டு வயிறு எளிபவர்க்குத் தினமும் பல விருந்தாளிகள் வந்து அவர் இனிக்க அவர்கட்டு உபசாரம் செய்வது அவருக்குப் பெரிய காரியம். ஒருவருக்குப் பெரிய காரியம் அடுத்தவர்க்குச் சிறிய காரியமாக இருக்கும். கிளென்கோரா 15 வயது சிறுமி. அவள் சொத்தின் வருமானம் அரசருடைய வருமானம். பர்கோ பேரழகன். பெரும் சொத்தை எளிதில் அழித்தவன். 30 அல்லது 40 பிரபுக்களுக்கு உறவினன். அவனை எங்கும் எப்பொழுதும் எவரும் வரவேற்று உபசாரம் செய்து ஓரளவு பணவுதவி செய்வார்கள். கடன் பெறும் மார்க்கெட்டில் அவன் அழித்த சொத்துக்குச் சமமாக ($\$30,000$) கடன் வாங்கிவிட்டான். எதைப் பற்றியும் சிந்திக்காதவன். மறுநாள் என்ன செய்வது என்ற எண்ணம் அவனுக்கு வந்ததில்லை. கிளென்கோராவை வற்புறுத்தி பாலிஸருக்கு மணமுடித்தனர். பாலிஸர் Duke-க்கு வாரிசு. அவனுக்குச் சமமாக இவருக்கும் சொத்துண்டு. திருமணத்திற்கு முன் திருமணமான ஒரு பேரழகியுடன் ஒடிவிட நினைத்தார். அவளை அழைக்கவில்லை. பாலிஸர், கிளென்கோரா திருமணமானபின் பர்கோவின் அத்தை அவனை அப்பெண்ணுடன்

உடனிருப்பவரோ, உறவோ யோகத்தை நிர்ணயிப்பதில்லை
என்றால் யோகம் பலிக்கும்.

ஒடிவிடும்படி தூண்டுகிறாள். அதற்குத் தேவையான பணம் ($\$200$) தருகிறாள். அதற்காக ஒரு நடனம் ஏற்பாடு செய்து அவளை அழைக்கிறாள். பாலிஸர் அவளை நடனத்திற்குக் கூப்பிடுகிறார். அவள் மறுத்து விட்டாள். பர்கோ உள்ள இடத்திற்கு நான் போவது ஆபத்து என்கிறாள். பர்கோவின் அத்தை மீண்டும் ஒரு பார்ட்டி ஏற்பாடு செய்து பாலிஸரை மனைவியுடன் வர அழைக்கிறாள். கிளென்கோரா மறுத்த பொழுது பாலிஸர் ‘நீ என் மனைவி, என் பயப்பட வேண்டும்’ எனக் கூறி அழைக்கிறார். உடனிருந்த தோழி Alice-ஜ கிளென்கோரா பாதுகாப்பாகக் கூப்பிடுகிறாள். தனக்கு அழைப்பு வராததால் அவள் மறுத்துவிட்டாள். பாலிஸரும் மனைவியும் நடனத்திற்குப் போனார்கள். கணவன் மனைவியை விட்டுவிட்டு பார்லிமெண்டிற்குப் போகிறான். பர்கோவும் கிளென்கோராவும் நடனமாடுவது ஆவேசமானதில் அனைவரும் கவனிக்கின்றனர். பர்கோ ஒடிப்போக அவளை அழைக்கிறான். அவள் மறுத்துவிட்டாள். ஆனால், அவனுக்கும் போக ஆசை. துண்டு பேப்பரில் அழைப்பை எழுதித் தருகிறாள். அதை ஆர்வமாக வைத்துக் கொள்கிறாள். பாலிஸரை அழைத்து வருகிறார்கள். பர்கோவும், கிளென்கோராவும் ஒரு ரூமில் தனியாகச் சந்திக்கின்றனர். அவன் அழைப்பை வலியுறுத்துகிறான். எந்த நேரம் தன் மனங்குதி தளருமோ என அவள் பயப்படுகிறாள். பாலிஸர் வருகிறார். கிளென்கோரா தன் துப்பட்டாவை வேறொரு இடத்தில் விட்டுவிட்டதை பர்கோவை எடுத்து வரச் சொல்கிறாள். எந்த நேரமும் அவர்கள் ஒடிப்போகத் தயாராக இருக்கும் பொழுது பாலிஸர் அந்த இடத்தை விட்டுப் போகக் கூடாது. அது ஆபத்து. பெருந்தன்மை (chivalrous) காரணமாக பாலிஸர் போய் துப்பட்டாவை எடுத்து வருகிறார். மறுநாள் காலையில் மனைவி தான் ஒடிப்போக நினைத்ததைக் கணவனிடம் கூறுகிறாள். அவர் அதிர்ச்சியடைந்து அவள் மனமாற்றத்திற்காக வெளிநாட்டிற்கு ஒரு வாரத்தில் போக ஏற்பாடு செய்து வீட்டைவிட்டு வெளியே

யோகப்பலனை அவரே நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

போகிறார். எதிரில் பர்கோ வருகிறான். கணவனை மனைவி வீட்டில் இருக்கிறாளா எனக் கேட்கிறான். போய்ப்பார் என்கிறார். மனைவி ஒடிப்போக நினைத்ததைக் கேட்ட பின்னும் அவள் மனைவியாக நடந்து கொள்வான் என நம்புவது பெரிய காரியம். மனைவி தன் எண்ணத்தைக் கணவனிடம் கூறும்பொழுது நாட்டில் பிரபலமான பிரபு வீட்டிற்கு வருகிறார். பெரிய பதவியை பாலிஸர் ஏற்கும்படி வற்புறுத்துகிறார். பாலிஸருக்கு 25 வயது. இங்கிலாந்தில் அரசியல் பதவிகள் அதுவும் பெரிய பதவிகள் 10-க்கு முன் வராது. பாலிஸர் பொருளாதார வல்லுநர் என்பதால் இவருக்கு அதை அனைவரும் எதிர்பார்க்கின்றனர். பிரபு வந்தவுடன் கிளைன்கோராவுக்குப் பதவி வருவது புரிகிறது. பாலிஸர் பிரபுவைச் சந்தித்து விஷயமறிந்து பதவியை ஏற்க மறுக்கிறார். பிரபுவால் நம்ப முடியவில்லை. 10-இல் வருவது 25-இல் வருகிறது. இந்த வாய்ப்புப் போனால் வராது என்கிறார். நான் மனைவிக்கு வெளிநாடு அழைத்துப் போவதாக வாக்குக் கொடுத்துவிட்டேன், போகிறேன் என அவர் மறுப்பது பெரிய காரியம். போன இடத்தில் அவள் கர்ப்பமற்றதால் பாதியில் திரும்பி வருகிறார்கள். அதே பதவி வேறு காரணத்தால் மீண்டும் வருகிறது. போனது திரும்பி வருவது பெரிய காரியம். கொஞ்ச நாளைக்குள் பிரதமர் பதவி வருகிறது. பதவியை மறந்தவருக்கு அது திரும்பி வருவதும் அடுத்த உயர் பதவி வருவதும் பெரிய காரியம். ஏன் சட்டத்திற்கு எதிராக வாழ்க்கை செயல்படுகிறது என்று அன்பர்கள் அறிவது பெரிய காரியம். சுருக்கமாகச் சொல்லலாம். விளக்கமான விரிவுரை திருப்தியளிக்காது. பாலிஸருக்குச் சேவை மனப்பான்மை. அது மற்றவருக்கில்லை. பதவி ஆசை, பணத்தாசை இல்லை. அவர் வெளிநாடு போவது சுற்றுலா இல்லை, மனைவியைக் காப்பாற்ற. அது பெரிய கடமை. கடமைக்காக மறுப்பது மறுப்பாகாது. எதிராகவும் இருக்கும். மனிதன் மனச்சாட்சிக்குக் கட்டுப்படுவது பெரிய காரியம். அன்னை வாழ்வை ஏற்க மனச்சாட்சி பொன்விலங்கு என

யோகப்பலனுக்கு அவர்கள் அனுகோல். அவரை விலக்காமல் திருவருமாற்றம் செய்ய வேண்டும்.

விலக்க வேண்டும். அது பெரிய காரியம். மனச்சாட்சியை விலக்குவது சிரமமானாலும் செய்தது சரியா தவறா என எதிர்காலம் கூறும். படித்தவனும் பாசத்திற்குக் கட்டுப்படுவான். பாசம் கொடுமையையும் ஏற்கும். பாசத்தை மீறி கொடுமையை விலக்க முன்வருவது பெரிய காரியம். மனைவியை, தாயாரைப் பட்டினி போட அனுமதிக்காதது பெரிய காரியமில்லை. பெண்ணுக்குக் கட்டுப்பட்டவனுக்கு அது பெரிய காரியம். கோன் சொல்ல வாய்ப்பு எழுந்த பொழுது சொல்லாமலிருப்பது பெரிய காரியம். திருடாத காவல்காரனுக்குத் திருட்டு எண்ணம் தோன்றாதது பெரிய காரியம். திருடிக் கொண்டு போன பொருள் திரும்ப வருவது பெரிய காரியம். பெரிய காரியத்தை இயல்பான சிறிய காரியமாகச் செய்வது பெரிய காரியம். பெரும் பணக்காரனுக்குப் பெரிய கார் வாங்காமல் இருப்பது பெரிய காரியம். பணம் திருடு போனபின் நாணயமான வேலைக்காரனைச் சந்தேகப்படாதது பெரிய காரியம். ஸ்தாபனைக் கூட்டத்தில் ஊழியர் ஸ்தாபனத் தலைவரை மறுத்துப் பேசுவது பெரிய காரியம். தலைவர் ஊழியர் கூறுவதை எதிர்ப்பில்லாமல் ஏற்பது பெரிய காரியம். பஞ்சாயத்துத் தலைவர் உட்பட திருடும் ஊரில் கொல்லையில் கடப்பாரை, மண்வெட்டியைப் போட்டுவிட்டு வருவது பெரிய காரியம். அவை திருடு போகாமல் இருப்பதும் பெரிய காரியம். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தியாகிகளை அடக்க வெள்ளையன் இந்தியப் போலீஸைப் பயன்படுத்தினான். அவர்கள் அதை மறுக்கவில்லை. மறுப்பது பெரிய காரியம். இந்து-முஸ்லீம் கலவரத்தில் இந்து போலீஸ் இந்துக்களைச் சுட மறுத்தனர். ராஜீவைக் கொன்ற நளினியை அவர் மகள் சிறையில் சென்று பார்த்து விசாரித்தது பெரிய காரியம். ஒரு அரிசியில் ஒருவர் விலாசத்தை எழுதுவது பெரிய காரியம். Trollope சிறு வயதில் ஏழ்மையால் நல்ல உடை உடுத்த முடியாததால் வகுப்பில் மாணவர் அவருடன் பேசுவதில்லை. தினமும் 12 மைல் பள்ளிக்குப் போக வர நடக்க வேண்டும். பள்ளிப்படிப்பைத்

உடலின் திருவருமாற்றம் நடைபெற நம் உடல் மாறிய பின்னும், பிரபஞ்சத்தில் அலைகள் திருவருமாற்றமடைய வேண்டும்.

தொடர முடியவில்லை. வீட்டில் தகப்பனார் திவாலாகி அரெஸ்ட் வாரண்டிற்குத் தப்பி வாழ்கிறார். தாயார் கதை எழுதுகிறார். அக்காலத்தில் பெண்கள் எழுதுவதில்லை. எழுதினால் ஆண்கள் பெயரில் எழுதுவார்கள், அல்லது பெயரில்லாமல் எழுதுவார்கள். Trollope தாயார் தன் பெயரில் எழுதி பிரபலமாகி, அந்த வருமானத்தால் குடும்பம் நடத்துகிறார். அவருக்கு Trollope அண்ணன் மீது பிரியம். தகப்பனார் திவால், தாயார் பாராமுகம், பள்ளியில் ஒதுக்கப்பட்டவர். இவருக்குக் கற்பனை உலகம் துணை செய்தது. ஏராளமாகக் கற்பனை செய்வார். வயது வந்தபின் தன் கற்பனைகளைக் கதையாக எழுதினார். எதுவும் பிரசரமாகவில்லை. நான்காம் கதை பிரசரமாயிற்று. பணம் கணிசமாக வரவில்லை. போஸ்ட் ஆப்ரீசில் வேலை கிடைத்தது. ஆங்கிலேயர் காலை பத்து மணிக்கே எழுந்திருப்பார்கள். இவர் ஐந்து மணிக்கு எழுந்து காலை பத்து மணிக்குள் கதைகளை எழுதுவார். அவர் 47 கதைகளும், மேலும் 10 புத்தகங்களும் எழுதினார். வருமானம் பெருகியதால், வயதாகும்முன் ஒய்வு பெற்றார். மொத்தம் அவர் எழுத்தால் சம்பாதித்தது ₹70,000 பவுன். எழுத்தாளர் உலகில் அது பெரிய தொகை. முதலில் கதைகள் பிரபலமாயின. சிறந்த கதைகளைப் பிற்காலத்தில் எழுதினார். அவை அதிகம் விற்கவில்லை. அவர் இரு மகன்களும் பெயரெடுக்கவில்லை. இளம் வயதில் வறுமை, புறக்கணிப்பால் சிரமப்பட்டவர் பிற்காலத்தில் பிரபலமானது பெரிய காரியம். MP எலெக்ஷன்னுக்கு நின்று தோற்றார். வாழ்வில் ஒரு ஆங்கிலேயனுக்கு அதுவே பெரிய இலட்சியம் என்று கருதினார். 6 அரசியல் நாவல்களை எழுதினார். பாலிஸர் என்ற பிரதமரைப் பாத்திரமாக உருவாக்கினார். மனச்சாட்சிப்படி நடக்கும் அரசியல் தலைவராக அவரைச் சித்திரித்தார். பிற்கால பிரதம மந்திரிகள் அவர் அரசியல் நாவல்களை விரும்பிப் படித்தனர். எலெக்ஷனில் தோற்றவர் அரசியல் வாழ்வை பிரதமர்கள்

தூணிருப்பவரோ, உறவினரோ அதற்காக முக்கியமில்லை. அவர்கள் பிரபஞ்சத்தில் உடல், உணவு அலைகளைப் பிற்பவிப்பதால் முக்கியமாகிறார்கள்.

போற்றும் அளவுக்கு எழுதுவது பெரிய காரியம். இளம் வயதில் வாழ்வளித்த கொடுமையை மீறி வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்து அவரால் எழுத முடிந்தது பெரிய காரியம். வாழ்க்கை மீது அவருக்கு வெறுப்பு ஏற்படாதது பெரிய காரியம். பிரசரிப்பவர்களும் வாசகர்களும் ஏற்கும் வேகத்தைவிட அதிவேகமாக அவர் எழுதியது பெரிய காரியம். இளைஞர்கள், குறிப்பாக இளம் பெண்கள் நினைப்பதை நினைத்தபடி அவரால் எழுத முடிந்தது பெரிய காரியம்.

(தொடரும்...)

ஒலிஜெஜிள்

ஜீவிய மணி

அநியாய வழக்கு போட்டு அரெஸ்ட் வாரண்ட் வருதே என்று நாடு ஜோஸ்யம் பார்த்தால், போன ஜென்மத்தில் முதலாளியை எமாற்றியதற்குப் பலன் இது என்று பதில் வருகிறது. மடம் வைத்து நடத்தும் சாமியாரைப் பொறாமைக்காரர்கள் கொலை வழக்குச் சதியில் சேர்த்துத் தாக்குத்தண்டனை பெற்றுக்கொடுத்தால் அன்னை, “அவர் இந்த ஜென்மத்தில் கொலை செய்யவில்லை” என்கிறார். பசுமைப் புரட்சியை அரசியல் எதிர்ப்பு, அதிகாரிகள் எதிர்ப்பு, அறியாமையின் எதிர்ப்பு, மூடங்கிக்கையின் எதிர்ப்பு ஆகியவற்றை முறியடித்து வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிய பொழுது, அதற்குரிய பரிசு, அதை எதிர்த்தவர்களில் ஒருவருக்குப் போகிறது. கம்பெனியில் முதலாளியின் பொறுப்பை ஏற்று, அவருக்கில்லாத திறமையை வெளிப்படுத்தி, பெரும்பாடுபட்டு வருஷ முடிவில் ஒன்றரைக் கோடு இலாபம் சம்பாதித்துக் கொடுக்கும் மாணைஜருக்கு வாழ்க்கை கொடுக்கும். சம்பளம் வருஷத்தில் முழுசாக லட்சமாவதில்லை. வாழ்க்கை நம் திறமைக்குரியதைக் கொடுப்பதில்லை. வாழ்க்கை நம் தகுதிக்குரியதைக் கொடுக்கிறது.

அன்னையை ஏற்றால் அவரும் நம் திறமைக்குரியதைக் கொடுப்பதில்லை. அன்னை நம் தகுதியை உயர்த்தி, உயர்ந்த தகுதிக்குரியதைக் கொடுக்கிறார்.

பழையன அத்தனையும் தானே அழியும் அளவு அன்னை மீது நமக்கு அன்பு சுரக்குமா?

அஜெண்டா

கர்மயோகி

(சுத்பிரேம் அதன்பின் அன்னையிடம் ஒரு நீண்ட பகுதியைப் படித்து முடித்து களைப்படைகிறார்).

அன்னை: உனக்குக் களைப்பாக இருக்கிறதா?

சுத்பிரேம்: பிராணன் பெரும்பாலும் போகிறது. (நீண்ட உற்சாகமான தியானம்.)

அன்னை: நீ போய் ஓய்வெடுக்க வேண்டும்.

சுத்பிரேம்: இப்பொழுது நான் சரியாகிவிட்டேன். ஆனால், ஏனென்று தெரியவில்லை. பிராணன் வெகு சீக்கிரம் போகிறது.

அன்னை: இரவில் உனக்கு ஓய்வுண்டா?

சுத்பிரேம்: ஒ! ஆம் நான் இப்பொழுது சரியாகிவிட்டேன். விநோதமாக நான் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தால், எனக்கு...

அன்னை: உன்னால் அது முடியாது.

சுத்பிரேம்: என்னால் முடியாது, ஏன்?

அன்னை: ஏனெனில், நாம் திருவுருமாற்றத்தின் நெருக்கடியான கட்டத்திலிருக்கிறோம். குழந்தாய். எனவே, பூமியில் ஒரு காலும், ஆகாயத்தில் ஒரு காலும் வைத்தால், அது இதற்குரிய நேரமில்லை... அப்படிப்பட்ட நேரங்களுண்டு. அவை நெடுநாள் நீடிப்பதில்லை. ஓரிரு மாதம் நீடிக்கலாம். அதன்பின், அது முடிகிறது. அதன்பின் அடுத்த கட்டம் வருகிறது. அந்த நேரம் மிகவும் அமைதியாக இருக்க வேண்டும். (நான் ஐடு உலகில் செயல்படும் பொழுது — சிறு விஷயங்கள் — பெரும் பிராண சக்தி வேலையுள் பிரவாகமாக நுழைகிறது. முடிவில் எனக்குக் களைத்துவிடுகிறது. நான் எதுவும் செய்யாவிட்டாலும்,

களைத்துவிடுகிறது. எப்படி அத்தனை பிராண சக்தியும் போய்விடுகிறது).

அன்னை: திருவுருமாற்றம் நடைபெறும் பொழுது எல்லாப் பிராண சக்தியும் உடலை நிதானப்படுத்தப் பயன்படுகின்றன. அதையே நான், “சர்க்கார் மாறும் நேரம்” என்றேன். அது திருவுருமாறும் கட்டம். அந்த நேரம் எல்லாப் பிராண சக்தியும் உடலை நிதானப்படுத்தச் செலவாகின்றன. ஏனெனில் அது சிரமம். நான் வெகு அமைதியாக இருந்து அவசியமானதைச் செய்ய வேண்டும். அது மட்டும் போதும்.

ஓ சூ சூ ஓ.

ஜீவிய மணி

ஓரிடத்தில் ஒரு காக்கையிருந்தால் துப்பாக்கிச் சத்தம் கேட்டால், காக்கை ஒடிவிடும். கல் எடுத்துப் போட்டாலும் காக்கை ஒடிவிடும். அன்னை போடும் சப்தம் பெரிய துப்பாக்கி வெடிக்கும் சத்தம். காக்கை ஒன்றானாலும், ஓராயிரம் ஆணாலும், வெடிச்சத்தம் கேட்டவுடனே, அங்குக் காக்கை ஒன்றைக் கூடக் காண முடியாது. எந்தப் பிரச்சனையையும் அன்னை உடனே அழித்து விடுகிறார். நாம் நம் சபாவத்தாலும், மனத்தாலும், அறிவாலும், நம்பிக்கையாலும், அபிப்பிராயங்களாலும், பழக்க வழக்கங்களாலும் அருளைப் பெறும் பொழுது, அருள் அவற்றின் மூலம் வடிகட்டி இறங்கும் பொழுது, கூணத்தில் தீரும் பிரச்சனை மணிக்கணக்கில், நாள் கணக்கில் தீருகிறது.

அன்னை பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது

அவருக்குரிய முறை கூணத்தில் தீர்வது.

நாம் அதை ஏற்றுப் பிரச்சனையைத்

தீர்ப்பது நமக்குரியது.

குற்றத்தை மன்னிப்பவனும், மூலத்தைக் கருதுவதில்லை.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

201. சக்தியை நாம் இயற்கை பிரகிருதி என்கிறோம்.
202. கடவுளில்லை என்பது ஆராய மறுப்பது.
203. அறிவு ஒருமையை நாடும். சிந்தனை பிரம்மத்தை நாடும்.
204. பூரணப் பலன் எழும்முன் சத்திய ஜீவிய ஞானம் மனம், வாழ்வு, உடலில் அக நிறைவு பெறும்.
205. ஞானம் பூர்த்தியாகும்முன் மனிதனுக்கு அஞ்ஞானம் பூர்த்தியாக வேண்டும்.
206. ஆக்ம அமரத்துவம் பெறுவது அகம் முழுமையாவது.
207. ரூப பரிணாமத்தில் ஏற்படும் இடைவெளியை ஜீவிய பரிணாமத்தால் விளக்கலாம்.
208. ஆக்மப் பிரம்மத்தைப் பிறப்புக்கு முன்னும் சிருஷ்டிக்கு முன்னும் அறிவுது அமரத்துவம்.
209. பிறப்பிலும், சிருஷ்டியிலும் பிரம்மத்தை அறிவுது காலத்துள் அமரத்துவம் பெறுவது.
210. அகந்தை கரைந்தால் காலத்தைக் கடந்த பிரம்மத்தை அறியலாம்.
211. பிரபஞ்ச அஞ்ஞானம் கரைந்தால் அகஷரப் பிரம்மம் தெரியும்.
212. எதிரானதில் மறைந்த சக்தியின் ஆழந்த சுபாவம் தன்னைக் காண முயலவது.
213. ஆக்மா இல்லாத உடலில்லை.

பிறரை மன்னிக்க எழும் பெருந்தன்மை தன்னை மாற்ற உதவுவதில்லை.

214. ஜீவியம் என்பது ஆக்மா ஓரளவு தன்னையறிந்து பரமாத்மாவாகும்முன் உள்ள நிலை.

215. நம்பிக்கை என்பது மனம் ஏற்பது.

216. காலத்தைக் கடந்தது காலமாகும் நிலை உடல் இடைவிடாது உயிர் பெறுவதாகும்.

217. இன்றைய மனிதன் பழைய ரிஷிகளைவிட மனத்தால் உயர்ந்தவன் இல்லை. ஆக்ம மனிதனும் அப்படியே.

218. அனந்தம் எடுத்த படையெடுப்பு.

219. செயல், செயலின் சக்தியின்று மாறுபடும்.

220. தெரிந்து செய்யும் செயலில் ஜீவனுடைய சக்தி உறுதி.

221. அசத்தில் மூழ்கிக் கரைவது சத்தைவிடப் பெற வாழ்வாகும். அதைப் பிரம்மத்தின் பரமாத்மா எனலாம்.

222. அனைத்தையும் பிரம்மத்துள் காண்பவன் - உட்கொள்வது. அனைத்திலும் பிரம்மத்தைக் காண்பவன் - உள்ளுறைவது. பிரம்மம் ஒருவரில் அனைத்து வாழ்வாவது - ஐக்கியம்.

223. உயிரின் அகந்தை தவறான ஜீவியத்தால் செயல்பட்டு தீமை உற்பத்தியாகிறது.

224. பிரம்மத்தை எதன் மூலம் நாம் அனுகூகிறோமோ அது சிம்பலாகும்.

225. அனந்தம் ஐக்கியமாவது ஒரு சிம்பல். பல அனந்தமாவது மற்றொரு சிம்பல்.

226. மனிதன் ரூபத்தையும், வரைமுறையும் இழந்து, தன் அனந்தத்தின் சாந்தியையும் சந்தோஷத்தையும் அடைவது அவன் அகந்தை கரைவது.

பிறநுக்குச் சிறு அளவுள்ள பெரிய பரிசை மறுக்கும் மனதிலை பூரண சுயநலம் பூர்த்தியான நிலை.

227. சத்திய ஜீவிய சுபாவம் ஏற்பட ஆன்மீக சுபாவமும் அனுபவமும் இணைய வேண்டும்.
(ஒரு லோகத்தின் சுபாவமும் அனுபவமும் இணைந்து அடுத்த லோக சுபாவம் எழும்.)
228. மனித வாழ்வுக்கு முன்னும் பின்னும் ஆத்ம வாழ்வுண்டு.
229. பிரம்ம ஞானமும் உலக ஞானமும் சிறுஷ்டிப்பவை ஜீவனின் சத்தியமாகும்.
230. அந்தச் சத்தியம் செயலாக விளையாடுவது லீலை.
231. மாயையின் அனந்தமான ஞானம் பகுத்தறிவு.
232. பிரபஞ்சத்தில் பிரம்ம ஜீவன் இருப்பதன் காரணம் ஜீவனின் சத்திய லீலை.
233. ஜீவனின் சத்திய லீலை பகுத்தறிவின் அடிப்படையான செயல்.
234. மாயை பிரம்மத்தின் ஜீவியம்.
235. மாயை என்பது ஒன்றே. அளவு கடந்து பலவாகும் திறனுடையது. அனந்தமான வளரும் வண்ணமுடையது, முடிவின்றி மாறக் கூடியது.
236. சாஸ்வதமும், அனந்தமும் பிரபஞ்ச ஜீவிய சக்தியாவதின் உச்சகட்டம் மாயை.
237. மாயையின் சுபாவம் கட்டுக்கடங்காதது, அளவுக்குப்படாதது.
238. ஒரேசமயத்தில் மாயை பல ஜீவிய நிலைகளை உண்டு பண்ணும்.
239. மாயை தன் ஜீவியம் மாறாமல் பல்வேறு சக்திகளை உற்பத்தி செய்யவல்லது.
240. மாயை மனிதனுக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் பிரம்மத்திற்கும் உரியது.
241. மாயை (சுபர்மீ) உயர்ந்த பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த ஜீவன் மாயை எல்லா ஜீவனாகவும் தன்னையறியும். பிரபஞ்ச பிரம்மமாகவும், சித்-சக்தியாகவும், பிரபஞ்ச சுபாவமாகவும் மாயை தன்னையறியும்.
242. இறைவன் என்ற புதிருக்குரிய விடை இறைவன்.
243. அனந்த சத்தியம் சிறியதின் நிர்ணயத்தில் தன்னை வலியுறுத்துகிறது.
244. பகுத்தறிவு அஞ்ஞானக் கருவி.
245. நேரடி ஞானம் நேரடியான பார்வையால் எழுவது.
246. அறிவு ஞானத்தின் மறை முகமான செயல். தெரியாததிலிருந்து அறிவு தானே உற்பத்தி செய்ய முயல்கிறது.
247. அறிவுக்குப் புலப்படாதது அனந்த ஜீவியத்திற்குப் புலப்படும்.
248. அனந்தம் அனந்தத்தின் ஜீவனும் செயலும் ஆன்மீக சத்திய ஜீவிய காரணம் பெற்றன. அனந்த ஜீவனுக்கும் செயலுக்கும் ஒரு தர்க்க ரீதியான சட்டமுண்டு. அவற்றுள் தொடர்பும் உறவும் தவறற்ற பார்வையால் செயல்படும். பகுத்தறிவு மாஜிக்கென அறிவது அனந்தத்திற்கு முறையான சட்டம். அது உயர்ந்த பகுத்தறிவு, உயர்ந்த தர்க்கம், பரந்தது, சூட்சுமமானது, குவிந்து சிறந்த செயலுடையது.

தெரிவான சுயநலம், பரிசுப்பவரையே பலனிலிருந்து விலக்கும்.

உள்ளத்தில் மறக்க முடியாத வேகம் இருந்தால் வக்ரமும் சுயநலமும் நம்மை நாடி வரும்.

நம் பார்வை பார்க்கத் தவறும் அனைத்தையும் அது பார்க்கிறது.

நம் அறிவின் ஆராய்ச்சிக்கு மீறியவற்றை முடிவினின்று அனந்தம் அறிகிறது.

நம் முடிவுகள் அடிப்படையற்றவை, தவறானவை; ஆராய்ந்தால் அர்த்தமற்றவையாகக் கூடியவை.

ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கண்டால் நாம் அதன் முடிவைக் கொண்டு புரிந்து கொள்கிறோம்.

வெளித்தோற்றம், சந்தர்ப்பத்தை லேசாகப் பார்த்து எடுக்கும் முடிவு அது.

எந்த நிகழ்ச்சியிலும் குவிந்து சிறக்கும் சக்திகளால் எழுவது.

எல்லாச் சக்திகளையும் நாம் காண முடிவதில்லை, ஏனெனில், அவை நம் பார்வையில் இல்லை.

அனந்தத்தின் ஆன்மீகத் திருஷ்டிக்கு அவை தப்ப முடியாது. அவற்றுள் சில முடிந்த முடிவுகள், புதிய முடிவுகளை உற்பத்தி செய்ய முயல்பவை.

வேறு சில வாய்ப்புகள், முடிவுகட்குமுன் வருபவை.

அவை ஏதாவது ஒரு வகையில் மொத்தத்துள் வரும்.

புதிய வாய்ப்புகள் எழுந்து புதிய முடிவுகளைச் சிருஷ்டிக்க முயல்கின்றன.

ஒரே முடிச்சினின்று பலவகையான முடிவுகள் எழலாம்.

என்ன முடிவுகள் எழும் என்பதை ஓர் உத்தரவு நிர்ணயிக்கிறது. அது எந்த நேரமும் காத்திருக்கிறது.

அது வேகமாக வந்து உள்ளதை மாற்றி விடும் (அது இறைவனிட்ட ஆணை).

பகுத்தறிவு அஞ்சூனக் கருவி.

அதன் பார்வை குறுகியது. நிலையற்ற நம்ப முடியாத ஞானத்தை ஓரளவு பகுத்தறிவு சேமித்துள்ளது.

அடங்கிய மனதை சுயநலம் மறக்கும்.

பகுத்தறிவால் நேரடியாக அறியும் திறனில்லை.

இதுவே அறிவுக்கும் ஞானத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம்.

நேரடி ஞானம் நேரடியான பார்வையால் எழுந்தது.

அறிவு அறியாததினின்று முயன்று சிரமப்பட்டு புற அறிகுறிகளின்று அறிய முயல்கிறது.

அறிவுக்கும் புலனுக்கும் புலப்படாதவை அனந்த ஜீவியத்திற்கு நிதர்சனம்.

அனந்தம் பெற்ற உறுதி முழு ஞானத்துடன் செயல்படும்.

தன்னையறியாமல் சிறப்பாக எழும் முடிவு அது. முழுமையான நிதர்சனத்தின் முடிவு.

பரினாம சக்தி, தான் சிருஷ்டித்ததால் கட்டுப்படுவது போல் கட்டுப்படாதது.

கற்பனையின் கரு, தான்தோன்றியாக சூன்யத்தில் எழுப்புவது போலல்ல அது.

249. இயற்கையில் செயலிலும் குரலிலும் சாட்சி புருஷன் நிறைந்துள்ளான்.

250. மனத்தின் ஒரு செயலை முன்னிருத்தி, மற்றதை ஆழத்தில் புதைப்பது மனநிலை.

251. சிருஷ்டியில் பிரம்மம் சித்திப்பது, சாஸ்வதமான பிரம்ம சுதந்திரம் சித்திப்பது.

252. புறம் அகமாகி, கீழ் மேலானால் யுகம் கண்ணமாகும்.

253. அகந்தை அழிந்த பின்னும் இயற்கையில் தீமையிருக்கும்.

254. நாம் நம்மையறிவது ஜீக்கிய ஞானம்.

255. சிறியது மனம் விரும்பி தெளிந்து பெரியதற்குப் பணிவது சுதந்திரம்.

(தொடரும்)

ஏக்ஜிஜின்

அடக்க முடியாது போனால் கணக்குப் போ முடிவதில்லை.

பொய்யான சமுதாயத்தில் அன்னையின் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுவது எப்படி?

ஆலம்: திரு. கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. N. அசோகன்
தருணம்: கடலூர் மைய ஆண்டு விழா
தேதி: 01.11.20

பூர்வீ அரவிந்தர் பிறந்தது இந்தப் பொய்யான சமுதாயத்தில்தான். Divine Life என்ற இலட்சியத்தை இந்த சமுதாயத்தில்தான் அவர் மேற்கொண்டார். அந்தப் பொய் நம்மிடமுமிருக்கும். நம்முள் உள்ள பொய்யைக் களைய நாம் முயன்றால் உலகில் உள்ள பொய் அந்த அளவில் குறையும்.

(1) இந்தச் சமுதாயத்தின் அன்னையின் ஜீவியம் சத்தியமானது.	அன்னையின் ஜீவியம் சத்தியமானது.
அதை நிலைநிறுத்த அது முயல்கிறது.	அது சத்தியத்திற்கு ஆதரவு அளிக்கிறது.

உலகம் பணத்தை ஏற்கிறது. எப்படிப் பணம் ஈட்டப்பட்டது என்பது பொருட்டல்ல. பொருள் சேருமிடத்தில் பவர் ஏற்படுகிறது. ஒரு பணக்காரன் தான் பெற்ற செல்வத்தை எவருமறியாமல் அழித்து விட்டான். உள்ளுரில் அவன் பெற்ற பணம் அவனிடம் இருப்பதாக உலகம் கருதி அவனைச் செல்வந்தனாகக் கருதியது. செல்வமுடையவன் செய்வதெல்லாம் சமுதாயத்திற்குச் சரி. அவன் ஒரு சிறுதொழில் ஆரம்பித்துக் குறுக்கு வழியில் அதிகப்பணம் பெற்றான். அதைச் சம்பாதித்தது அவனது உற்ற நண்பன். நண்பன் பங்குக் கேட்பான் என அவனை விலக்க முயன்று அவன் மீது அபாண்ட பழியைச் சுமத்தினான். அதனால் அவனுக்கே பெரும் அவதாறு வரும் ஆபத்து எழுந்தது. மற்றோர் நண்பனைக் காப்பாற்றச் சொல்லிக் கதறி அழுதான். அவரும் இசைந்து காப்பாற்றினார். அடுத்த

தன்னால் முடியாது என்றறிந்த, அடக்க முடியாத வேகம் மாற ஒத்துக்கொண்டு முதலில் கணக்குப் போட முயலும்.

நாள் உதவிய நண்பர் துரோகம் செய்ததாக பறைசாற்றினான். உலகம் அப்படியே ஏற்றது. அதன்பின் 17 தொழில்கள் ஆரம்பித்தான். அத்தனையும் திவாலாயின். கடன் சுமை பார்மாகி தற்கொலை செய்து கொண்டான். உலகம் அவன் பொய்யை ஏற்கிறது. சத்தியம் சத்தியத்தை ஆதரிக்கிறது. உதவிய நண்பருக்குப் பெரும் செல்வம் பெருகியது. உதவிய நண்பர் அபாண்டமான பழியை எதிர்த்து அது பொய் என உலகுக்குக் கூற முயலவில்லை. அன்னையிடம் “எனக்கு துரோகம் செய்தவன் மீது எனக்கு வெறுப்பு வரக்கூடாது” எனப் பிரார்த்தனை செய்தார். அது பலித்தது.

(2) மேற்கொள்ளது பணம்,
பதவி, அந்தஸ்தை மட்டும்
பற்றியது.
இது மனிதனின் உள்ளுறை
சத்தியத்தை மட்டும்
பொறுத்தது. அல்லது அதைப்
பின்பற்ற விரும்புவதை
மட்டும் பொறுத்தது.

பொய்யின் ரூபங்கள் பல. கருமித்தனம், கர்வம், கடமையைச் செய்யத் தவறுதல் போன்றவை பொய். துரியோதனனுடைய பொய்யை உலகம் போற்றியது. ஹிட்லருடைய பொய்க்கு ஜெர்மனி மட்டுமின்றி ஐரோப்பிய நாடுகள் பூரண ஆதரவளித்தன. முதலில் அவனுக்குச் சரணடைந்தனர். அதை இந்தச் சமுதாயத்தில் தடுக்க முடியாது. பணக்காரன் கொலை செய்தாலும் இந்தச் சமுதாயத்தில் அவனை எதிர்த்து சாட்சியம் சொல்ல எவரும் முன்வரமாட்டார்கள். மனதில் சத்தியமிருந்தால் வீட்டிற்கு அமீனா வந்தாலும், கோர்ட்டில் கேஸ் தோற்றாலும் மனம் சத்தியத்தை ஏற்க விரும்பியதால் வாழ்வும், தெய்வமும், அன்னையும் அதற்குத் துணை செய்வார்கள். வெற்றி சத்தியத்திற்கே என்பது நிச்சயம். பொய் முதலில் வெல்லும். அதன் காலம் கடந்து சத்தியத்தின் காலம் எழுந்தவுடன் பொய் தோற்கும். பொய் கொடுமை செய்யும் மாமியாருக்குரியது.

பண்பு உருவாகும்முன் பல நிலைகளைக் கடக்க வேண்டும்.

காலமே மாமியாரிடமிருந்து மருமகனுக்கு மாறிவிட்டது. இப்பொழுது மருமகள் கொடுமை செய்கிறார்கள்.

- (3) சமூகம் செல்வந்தனின் அன்னை ஜீவியம் தவறுகளைத்
தவறுகளைக் கண்டு தவறாகக் காண்கிறது.
கொள்வதில்லை. அவற்றிலிருந்து விலகுகிறது.
அந்தஸ்து, பணமுள்ளவர்-
களையும் அப்படிக்
கருதுகிறது. அவர்கள்
செய்வதையெல்லாம்
சரியெனக் கொள்கிறது.

ஒரு முனிசிபல் தேர்தலில் இரண்டு பீரியடிருந்தவர் பணம் படைத்த காண்ட்ராக்டர். அவர் படிக்காதவர். கிராமத்து நிலங்களை விற்று ஒரு பஸ் வாங்கினார். அவர்தம் திறமையால் ஒரு பஸ் 23 பஸ்ஸாயிற்று. அவருக்கு முனிசிபல் சேர்மன் பதவி பெரியது. இச்சமயம் ஊருக்குப் புதியவர் வந்தார். அவருக்குச் சேர்மனாகும் ஆசையுண்டு. அவர் ஜெயித்தால் அவரே சேர்மனாவார். பழைய சேர்மனுக்கு அது பொறுக்கவில்லை. எப்படியும் புதியவரைத் தோற்கடிக்க முடிவு செய்தார். புதியவர் படித்தவர் திறமைசாலி. புது அரசியல் நிர்ணய சட்டம் வந்து நடந்த முதல் தேர்தல் 1952. அப்பொழுது வாக்காளருக்குப் பணம் தரும் பழக்கம் ஏற்படவில்லை. 1957-இல் தேர்தல். அப்பொழுதும் பணம் கொடுத்து ஓட்டு வாங்கும் பழக்கம் அமலுக்கு வரவில்லை. இந்தத் தொகுதியில் இருவரும் பணம் கொடுப்பதாக முடிவு செய்தனர். 5 ரூபாய் அல்லது 10 ரூபாய் தரலாமா என இருசாராரும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தனர். போலீஸ் உஷாராக இருப்பதால் பணம் கொடுக்க இருசாராரும் தயங்கினர். பழைய சேர்மன் தைரியமாக ஏராளமான ஏற்பாடுகள் செய்து ஓட்டிற்கு 50 ரூபாய் கொடுக்க முடிவு செய்து அதைப் பவுனாக கொடுக்க முடிவு செய்து ஒரே இரவில் கொடுத்து

உடல் ஏற்ற பணம் சொரணையாகிறது.

முடித்து விட்டார். அடுத்தவர் 100 ரூபாய் கொடுக்க முன்வந்தார். எதிரி போலீஸாக்கு எச்சரிக்கை செய்ததால், போலீஸ் பந்தோபஸ்து கடுமையாயிற்று. அடுத்தவரால் பணம் கொடுக்க முடியவில்லை. பணம் கொடுத்தவர் அமோக வெற்றி பெற்றார். ஊரார் முழுவதும் அவர் செய்த பாதகத்தை தூற்றுவர் என எதிர்பார்த்தவர்கள் ஏமாந்தனர். மாறாக ஊர் முழுவதும் வெற்றி பெற்றவரை வியந்து பாராட்டியது. தகப்பனாருக்கு மூன்று பிள்ளைகள். அவர் தன் சொத்தை முதலிரண்டு பிள்ளைகள்க்கு எழுதி வைத்து விட்டார். மூன்றாம் பிள்ளைக்கு அவர் ஆயுள் பரியந்தம் அனுபவிக்கும் உரிமையைக் கொடுத்தார். ஏனெனில் அவருக்கு ஆண் வாரிசு இல்லை. தகப்பனார் இறந்து விட்டார். மூன்றாம் பிள்ளை உயிலை எப்படி மாற்றலாம், ஏமாற்றலாம், கவீகாரம் எடுத்துக் கொண்டால் உதவுமா என பல திட்டங்களைத் தீட்டினார். ஆசிரமம் வந்து அன்பர்கள் ஆலோசனையைக் கேட்டார். தன் திருட்டு எண்ணாங்களை முதலில் அன்பரிடம் கூறவில்லை. அன்பர் பெரிய சமாதி படம் தந்தார். அதுவரை சொத்திலிருந்து எந்த வருமானமும் வரவில்லை. கோர்ட் தீர்ப்புக் கொடுத்து 5200 ரூபாய் மாத வருமானம் மூன்று பேருக்கும் கொடுத்து. அதன் பிறகு அன்பருக்கு வந்தவரின் கருத்துத் தெரிந்து அவரிடமிருந்து விலகிக் கொண்டார்.

(தொடரும்)

ஒழிகளுக்கூடும்

ஈ் அரவிந்த சுடர்

ஞானமும் கக்தியும் சேர்ந்தது கக்திய ஜீவியம் என்பதால், ஞானம் வந்தவுடன் பிரச்சனை தீரும். அப்படித் தீரும் பிரச்சனைக்கு நாள், மாதம் தேவை இல்லை. அதே கூணம் தீரும்.

முற்பிறப்பின் அனுபவம் அடுத்த பிறப்பின் சுபாவம்.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

சுத்தம்:

இதை இரு பிரிவுகளாகக் கருதலாம். ஒன்று புறத்தைச் சேர்ந்தது cleanliness. மற்றது அகவணர்வு, தூய்மை purity. அன்னை அதிகமாக வலியுறுத்தும் குணங்களில் சுத்தம் ஒன்று. நான் எழுதும் கட்டுரைகளில் எல்லாம் இதைக் குறிப்பிடாமலிருப்பதில்லை.

நம் வீடெல்லாம் சுத்தமாகத்தானிருக்கிறது எனலாம். தினமும் வீட்டைப் பெருக்காதவரோ, தினமும் குளிக்காதவரோ இல்லை. விளக்காத பாத்திரத்தில் சாப்பிடுபவர் எவருமில்லை. இவையெல்லாம் அடிப்படைச் சுத்தம். சுத்தத்திற்கும், பக்திக்கும் நேரடியான தொடர்புண்டு. அதேபோல் அறிவு, தெளிவு, பண்பு, நல்ல குணம், பரோபகாரம், அழகு, நேர்மை, செல்வம், அந்தஸ்து ஆகியவற்றிற்கும் சுத்தத்திற்கும் நேரடியான தொடர்புண்டு. இதன் நிலைகளை, சுமார் 10 ஆகக் கருதினால் இன்றைய நம் சுத்தம் முதல் நிலையாகும். 10-ஆம் நிலைச் சுத்தம் எட்ட ஒழுங்கும், கட்டுப்பாடும் அத்தியாவசியம். மற்ற எல்லாக் குணங்களிலும் அதிகமாக முன்னேறலாம், 10-ஆம் நிலைச் சுத்தத்தை எட்ட முடியாது. எட்டினால் நிலையாக வைத்திருக்க முடியாது. அதை விவரித்தால், அப்படி ஓர் இடம் இருக்குமா என ஜயம் ஏற்படும். அதன் அம்சங்கள் சில.

- அலமாரி, மேஜை, போன்றவற்றிற்குப் பின்னாலும், அடியிலும் ஒட்டடை, தூசி இருக்காது.
- அலமாரியுள் உள்ள எந்தப் பொருளையும் விரலால் தொட்டால் தூசி இருக்காது.
- தலையணை உறை, பெட்டீட் தினமும் துவைக்கப்பட வேண்டும்.

சிருஷ்ட ஏற்பட்ட முறையை அறிவது அவசியம்.

- கழற்றி வைக்கப்பட்ட செருப்பை, துடைத்து வைக்க வேண்டும்.
- சுவரிலுள்ள wire சந்துகளில் தூசி கூடாது.
- தரையை, தண்ணீர் விட்டு, தினமும் அலம்ப வேண்டும்.
- வருஷத்திற்கு ஒருமுறை பயன்படுத்தும் பாத்திரங்களை வாரத்திற்கொரு முறை விளக்கி, துடைத்து வைக்க வேண்டும்.

தூசி, அழக்கு என்பது எந்த இடத்திலும், எந்த அளவிலும், எப்பொழுதும், எக்காரணத்திற்காகவும் இருக்கக் கூடாது. இதைச் சாதிக்க வேண்டுமானால், அனைவரும் இதை மட்டுமே செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். அறையில் 15 பெட்டிகளிருந்தால், தினமும் அறையைப் பெருக்குவது தான் வழக்கம். பெட்டிகளின் மேல் தூசி படியும். அதை, தினமும் தட்ட முடிவதில்லை. தினமும் அதைத் துடைத்து வைக்க வேண்டுமானால் அதற்கு மட்டும் 11 மணி நேரமாகும். வீடு முழுவதும் சுத்தப்படுத்த எந்த வீட்டு எஜமானியும் செலவு செய்ய முடியாது. ஆள் போட்டுப் பார்க்க அனைவராலும் முடியாது. அப்படிப் போட்டால் அந்த வேலைகளை மேற்பார்வை பார்க்க அரை மணியாகும். இதை வருஷத்தில் ஒரு முறை செய்வது இல்லை, தினமும் செய்தால்தான் சுத்தம். சுத்தத்திற்கே பேர்போன இடங்களிலும் இதை விசேஷ நாட்களில்தான் செய்வார்கள். வாரம் ஒரு முறை செய்யும் இடம் இருந்தால் அது தெய்வம் குடி கொள்ளும் இடம். அது வழிபாட்டுக்குரிய இடம். பூஜை அறையை அதுபோல் தினமும் சுத்தம் செய்வதே முடியாத காரியம். ஆனால் அந்தச் சுத்தம் Mother's Consciousness அன்னை வந்து, இருக்க அவசியம். அதன் பலன் முழுமையானது. ஒருவரால் எல்லா விஷயங்களிலும் இப்படிக் கடைசி நிலைச் சுத்தத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடியுமானால், அவருக்குப் பிரார்த்தனை, பூஜை, சமர்ப்பணம் எதுவும் தேவையில்லை. அத்தனையும் சேர்ந்த பலனை, சுத்தம் அளிக்கும். இந்த

ஞானம், அஞ்ஞானம், மனம், பிரபஞ்சம் ஆகியவற்றை அறிய அவை ஏற்பட்ட முறை நெரிய வேண்டும்.

நிலைக்கும் நாமுள்ள நிலைக்கும் இடையே 10 நிலைகளுண்டு. நாம் எந்த நிலையிலிருந்தாலும், ஒரு நிலை உயர முயன்றால் கிடைக்கும் பலன் பெரியது. சுத்தம் சோறு போடும் என்பது பழமொழி. சுத்தம் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கும் எனலாம். அன்னைக்கு மறுபெயர் சுத்தம் எனலாம். செல்வத்தை, சுத்தம் என்ற ஷைக்கலாம். மனத்தூய்மை தெய்வச்சுத்தமாகும். அன்னையை மட்டும் நம்பி வாழ்வது தூய்மை எனப்படும்.

★ ★ ★

கடமையணர்வு:

கீதையின் சாரம் கடமையைச் செய்வது. கடமையைப் பிறர் வற்புறுத்தாமல் செய்பவனைத் தெய்வம் எனலாம். மனிதன் என்ற சொல்லுக்குப் பாத்திரமாக அடிப்படையான தேவை கடமையணர்வாகும். கடமையைச் செய்ய கட்டுப்பாடு தேவை. கட்டுப்பாட்டுடன் கடமையைச் செய்தால் அவருக்கு வீட்டிலும், ஊரிலும் உயர்ந்த மரியாதையுண்டு. அவரைக் கண்ணியமான மனிதர் என்பார்கள்.

கடமைகள், மற்றவற்றைப்போல், பல நிலைகளில் உண்டு. அவற்றை 10 நிலைகளாகவும் சொல்லலாம். 20 ஆகவும் சொல்லலாம். தனக்கும், தன் உடலுக்கும் தேவையானவற்றை முதல் நிலையாகவும், இறைவனுக்கும், மனித குலத்திற்கும் செய்ய வேண்டியதை, கடைசி நிலையாகவும் வைத்து, இடையே பல நிலைகளை ஏற்படுத்தி, அவற்றுள் நாம் இன்றிருக்கும் நிலையைக் கண்டு, குறைந்தபட்சம் ஒரு நிலையாவது உயர வேண்டும் என எடுக்கும் முயற்சிக்குப் பெரும் பலனுண்டு என்பதே என் கருத்து. பலனுக்காக அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கூறுகிறேன். பலனுக்காகச் செய்தால், நிச்சயம் பலன் வரும். அதையும், பலன் கருதாமல் செய்வது சிறப்பு.

(தொடரும்)

ஒக்லைஸீல்

உடலே அஞ்சானத்தின் சிகரம்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

தவறும் சமர்ப்பணமும், அழியும் அகங்காரமும் சமர்ப்பணம் தவறாது. நாம் தவறுவதைச் சமர்ப்பணம் தவறுவதாகக் கூறுகிறோம். (முள் குத்திவிட்டது என்பது போல்) முழுவதும் அழிந்தபின் முளையிலே ஜீவனோடு இருப்பது வாழ்வு. வெட்டிய மரம் துளிர்க்கும். மதம் மாறியின் தாலியைவிட முடியாது. புரட்சியால் வந்த மக்களாட்சியில் எதேச்சாதிகாரம் ஆளும். அகந்தையை அழியோடு கணைந்தபின் அது வேர் விட்டுத் துளிர்க்கும். அகந்தை அழிந்ததற்கு அர்த்தம் பாரம் இறங்குவது. பாரம் இறங்கினால் சந்தோஷம் பொங்கி எழும். இதமான இங்கிதம் பல்யமாகச் செயல்படுவது அதன் சின்னம். நம்பிக்கை ஆத்ம ஞானம். ஆத்ம ஞானம் அறிவில் நம்பிக்கையாகும். அறிவில் நம்பிக்கை ஞானமாவது ஞானம் சக்தியாவது. சக்தி, வீர்யம், தெய்வப் பிரகிருதியைக் கடந்து இறைவன் செயல்படுவது நம்பிக்கை. சிரத்தா என சமஸ்கிருதமும் faith என்று ஆங்கிலமும் கூறுவது நம்பிக்கை. நம்பிக்கை மலையை நகர்த்தும் என்பது இதுவே. அறையில் உள்ள காற்றை அகற்றுவதும் அகந்தையை அழிப்பதும் ஒன்றே. காற்றை அகற்றிய நிலை மின்பல்பில் உள்ள vacuum வெற்றிடம்.

அசா குணம் பிரிவினையை ஏற்படுத்தி நிலைநிறுத்தி வருகிறது.

மெஷின் காற்றை அகற்றுகிறது. அதிலும் 1% காற்றிருக்கும். பகவானுக்குமுன் அகந்தை அழிந்தது புத்தருக்கு. அது அகந்தை மனத்தில் அழிந்து, பிரபஞ்சத்தில் பரவியது. அகந்தை அடியோடு அழிந்ததை இதுவரை சாதித்தது பற்றி தெரியவில்லை. அன்னையை அறிவது பாக்கியம். ஏற்பது ஆண்மீக ஏற்றம். அன்னையை ஏற்பதைக் கடந்தது அன்னையின் அருளை ஏற்பது. ஏற்கும் தகுதி ஏற்றமிகுந்தது. தகுதி வேண்டும் என நினைப்பதும் சரியில்லை. ஏற்கும் பாங்கு தகுதியைப் பெற்றுத் தரும். அன்னையைக் கடந்த அருள் தகுதியை எதிர்பார்ப்பதும் உண்டு. அடுத்தக் கட்டத்தில் தகுதியைக் கொடுத்து அருள்பாலிப்பதும் உண்டு. அதையும் எதிர்பாராத மனத்திற்கு அத்தகுதியுண்டு. அதை லயத்தில் பெறலாம். லயம் நம்மையறியாத நிலை (unconscious). நாமறிந்து பெறும் லயம் அடுத்த உயர்ந்த கட்டம். அது விழிப்பில் பெறும் சமாதி நிலை. எனக்குப் புரிந்தால் ஏற்பேன் என்பது அறிவு. அப்படி ஏற்பது ஏற்பவருடைய அறிவு. சொல்பவரைவிட, அவர் அறிவைவிட ஏற்பவருக்கு அவர் அறிவு முக்கியம். ஏற்பவர் தன் அறிவு என நினைப்பது அவருடைய சொந்த அகங்காரம்.

தீமை என்பது எதிர்த் திசையில் சக்தி உச்சகட்டத்தை அடைவது.

சொல்பவருடைய (குரு) ஞானத்தைவிட கேட்பவருடைய (சிஷ்யன்) அஞ்ஞானம் முக்கியம். சிஷ்யனுடைய அகந்தை குருவின் ஞானத்தை ஏற்க மறுப்பது இது. அன்னை கூறுவதைவிட, அவரை ஏற்பது, அவர் ஜீவியத்தை ஏற்பது. அன்னை ஜீவியம் நம்முள் நமது ஜீவியமாவது ஐக்கியம். அது சமர்ப்பணம் சரணாகதியாவது. பிரதமரைப் பேட்டி காணச் சென்றவர் பிரதமராவது சமர்ப்பணம் சரணாகதியாவது. பகவான் அவதாரத்திற்கு முன் இந்நிலைகள் உலகில் ஐனிக்கவில்லை. இறைவன் வரும் தருணம் இவற்றைச் சிருஷ்டித்தது. பிறர் தவறு தவறு எனப் புரிவது அத்தவற்றால் பாதிக்கப்படும் நிலை. அவர் தவற்றை நாம் காணபதால் அது வலுப்பெறும். வலுப்பெறுவது வலிய வரும். வலிய வருவது நம்மைப் பாதிக்கும். பிறர் தவறாக இருக்கலாம். நாம் அதைக் கண்டுகொள்ளக் கூடாது. கண்டால் அதைக் கருத்தால் ஏற்கக் கூடாது. தவற்றைத் தவறாகக் காணபது மேலமனம். தவற்றைச் சரியாகக் காணபது ஆழ்மனம். ஆழ்மனம் கண்டதை அடிமனம் ஒளிமயமாக்கும். தவறு சரியாகி நம் வாழ்வில் பலிக்கும்.

ஜோதி தன்னை விழுங்குவதால் இருளாகிறது.

பிரச்சனை வாய்ப்பாகத் திருவுருமாறும்.

எவர் செய்யும் தவறும் - எனக்குச் செய்யும் தவறும் - இறைவனின் ஸபர்சம்.

சிவனடியார் கத்திக்குத்து உயிர்கொடுத்து உதவியது.

நாம் ஏற்காத எந்தத் தவறும், எவர் தவறும் நம்மைப் பாதிக்காது. தவறு தவறில்லை, சரி, வாய்ப்பு.

தவறு மனத்தின் பார்வைக்குரியது.

தவறு சரியாவது நாம் ஏற்கும் பாங்கின் பக்குவம்.

தவறு வாய்ப்பாகி ஆசீர்வதிப்பது ஜீவன் மனத்தில் மலர்வது.

தவறு - உலகம், மனம் காலம். சரி - உயர்ந்த உலகம்.

காலத்தைக் கடந்த மனம் தவற்றைச் சரியென அறியும்.

மனத்தைக் கடந்த மனிதனுக்கு மகிழை மட்டும் வரும்.

தவறு மறைந்த மகிழை.

தவற்றைக் கண்டவன் ஆழத்தில் போனால் அதையே வரம் என அறிவான்.

எதுவும் நம் கையில் உள்ளது.

நம் கையில் இல்லாதது இல்லை.

இருப்பதை இல்லாததாக அறிவது அகந்தையின் அறியாமை.

எனிய சோதனைக்குரிய இடம் மனைவி.

மனைவி அன்பானவளானால் இம் மனநிலை அவனை அமிர்தமாக்கும்.

மனைவி சிடுமூஞ்சியானால் இது அவனை அன்பாக சிரிப்பால் மலர் வைக்கும்.

மனித உறவில் சிறந்தது மனைவியுடன் உள்ள உறவு.

மனித உறவில் பிடிப்பாதது மனைவியின் ஆழந்த மனம்.

ஜீவியம் அதேபோல் ஜடமாகிறது.

ஆழந்த அவள் மனம் ஆண்டவன் திருவள்ளப்படி மலர் விழைவது பிறர் மனம் அறிவது.

பிறர் மனம் அறிய முயல்வது சத்திய ஜீவிய வாயில்.

மனைவியின் மனம் அறிவது சத்திய ஜீவியமோகும்.

மனைவியில் மதரைக் காண்பது யோகம் வாழ்வாகப் பலிப்பதாகும்.

மதரே முடிவு.

அதையும் கடந்த முடிவு மனைவியின் மனத்தின் ஆழத்தில் உள்ளது.

அதுவே மகிழையின் உறைவிடம்.

மகிழையை அறிந்தபின் மனம் பெறுவது நிதானம்.

மனைவியே முன்வந்து மணாளனுக்கு இந்நிலையை வழங்குவது பூலோக சுவர்க்கம்.

பூரண யோகம் வாழ்வனைத்தும் யோகம் என்பதன் உட்கரு உள்ள இடமிது.

(தொடரும்)

ஒழிஜிஷன்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நம் பிரச்சனையைத் தீர்க்க நாம் சிந்தித்தால், நாம் மனிதர். மொனமாகப் புரிந்துகொண்டால், முனிவர். திருஷ்ணாகப் பெற்றால், ரிஷி. நேரஷ்ணாக விளங்கினால், யோகி. ஞானம் உள்ளே இருக்கிறது என்று தெரிந்தால், அன்னை பக்தன். அது அமைதியானால், நாம் விழிப்பற் ற நிலையில் அதைப் பெற்றோம்.

விழிப்போடிருந்தால், ஞானம் சக்தியாகி தானே உடனே
பிரச்சனை தீரும்.

இறைவன் பிரவினையால் திசைமாறி அசுரனாகிறான்.

விடுதோறும் தியான மையம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

வித்யா ரங்கன்

இயற்கையின் கொடை என்பது அளப்பறியது. இயற்கையின் ஒரு சிறு புள்ளிதான் மனிதன். இயற்கை தன் செல்ல வளத்தை மனிதனுக்கு அனந்தமாக, அனந்த காலமாக வாரி வழங்கியபடி உள்ளது. இவ்வபரிமிதத்தை வாழ்வின் உபரியாகப் பெற்ற மனிதன் இதை உணர்ந்தானா, இயற்கை யாரென அறிந்தானா எனத் தெரியவில்லை. இயற்கை அனந்தமானது என ஒரு சாராரும், இயற்கை விரயமாகிறது என ஒரு சாராரும் கூறுவது மனித குலத்தைச் சிந்திக்க வைக்கிறது.

இயற்கையின் அபரிமிதம் உபரியா? விரயமா? எப்படிப் புரிந்து கொள்வது?

பாலைவனத்தில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த ஒருவன் கொண்டு வந்திருந்த தண்ணீர் தீர்ந்து விட்டது. அவன் போக வேண்டிய தூரமோ அதிகம். குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாமல் அவன் மயங்கி விழும் நிலைக்கு வந்து விட்டான். இந்தப் பாலைவனத்திலேயே தாகத்தால் உயிரை விட்டு விடுவோமோ என்று நினைத்துக் கொண்டு இருந்த போது தூரத்தில் ஒரு குடிசை போல ஏதோ ஒன்று தெரிந்தது.

கால்களை நகர்த்தவே மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தாலும் எப்படியோ கஷ்டப்பட்டு அவன் அந்த இடத்திற்குச் சென்று விட்டான். அங்கே ஆட்கள் யாரும் இல்லை. ஒரு கையால் அடித்து இயக்கும் பம்ப் செட்டும் அருகே ஒரு ஜூக்கில் தண்ணீரும் இருந்தன. ஒரு அட்டையில் யாரோ எழுதி வைத் திருந்தார்கள்.

“ஜூக்கில் உள்ள தண்ணீரை அந்த பம்ப் செட்டில் ஊற்றி அடித்தால் தண்ணீர் வரும். குடித்து விட்டு மறுபடியும் தண்ணீரை நிரப்பி வைத்து விட்டுச் செல்லவும்.”

அனந்தம் கண்டமானபொழுது கண்டத்தின்பின் சாரமாகத் தன் அனந்தத்தைக் காப்பாற்றி வைக்கிறது.

அந்த பம்ப் செட்டோ மிகவும் பழையதாக இருந்தது. அதில் தண்ணீர் ஊற்றினால் அது இயங்குமா, தண்ணீர் வருமா என்பது அவனுக்குச் சந்தேகமாக இருந்தது. அது இயங்காவிட்டால் அந்தத் தண்ணீரை வீணாகி விடும். அதற்குப் பதிலாக அந்தத் தண்ணீரைக் குடித்து விட்டால் தாகமும் தணியும், உயிர் பிழைப்பதற்கு உத்தரவாதமும் உள்ளது என அந்தப் பயணி யோசித்தான். தண்ணீரைக் குடித்து விடுவதே புத்திசாலித்தனம் என்று அவனுடைய அறிவு கூறியது.

ஒரு வேளை அதில் எழுதி வைத்திருப்பது போல் அந்தப் பம்ப் இயங்குவதாக இருந்து அது இயங்கத் தேவையான அந்தத் தண்ணீரைக் குடித்து விட்டால்...? அது மகாபாதகம் என்று இதயம் சொன்னது. இனி தன்னைப் போன்று தாகத்தோடு வருபவர்களுக்கு அது பயன்படாமல் போக, தானே காரணமாகி விடுவோம் என்று மனச்சாட்சி எச்சரித்தது. அவன் அதற்கு மேல் யோசிக்கவில்லை. ஆனது ஆகட்டும் என்று அந்தப் பம்பில் அந்தத் தண்ணீரை ஊற்றிவிட்டு அதை அடித்து இயக்க ஆரம்பித்தான். தண்ணீர் வர ஆரம்பித்தது. தாகம் தீர வேண்டிய அளவு தண்ணீர் குடித்து விட்டு, அந்த ஜூக்கில் நீரை நிரப்பி விட்டுச் செல்கையில் அவன் மனம் நிறைந்திருந்தது.

இந்த நிகழ்ச்சியில் இரண்டு படிப்பினைகள் உள்ளன. ஒன்று, நாம் அவசியமான காலத்தில் அனுபவிப்பதை அடுத்தவருக்கும் அதே போலப் பயன்படும்படி விட்டுப் போக வேண்டும். எந்த நன்மையும் நம்முடன் நின்று விடலாகாது.

இந்தக் காலக் கட்டத்தில் பெரும்பாலான மனிதர்களிடம் அந்த நல்லெண்ணம் இருப்பதில்லை. நம் வேலை ஆளால் சரி, அடுத்தவர் எக்கேடு கெட்டால் நமக்கென்ன என்ற அலட்சியம் பலரிடமும் மேலோங்கி உள்ளது.

“யான் பெற்ற இனபம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற மனநிலையில் ஒவ்வொருவரும் இருந்தால் இந்த உலகம் இன்பமயமாகி விடுமல்லவா?

மாற்றம், அளவு, தண்ணையறிவது, சிந்தனை, பிரிவினை, தண்ணை விழுங்குவது, தண்டாடுவது, நீசை மாறுவது ஆகிய கருவிகளை சிறுஷ்டி பயன்படுத்துகிறது.

அந்தப் பயணிக்குக் கடைசியில் ஒரு மனநிறைவு இருந்ததே அதுதான் மிகப்பெரிய பரிசு. நல்லது அல்லாததைச் செய்ய சந்தர்ப்பம் இருந்தும் அதைச் செய்யாமல் நல்லதைச் செய்து முடிக்கையில் தானாக வரும் ஆத்ம திருப்தியைவிடப் பெரிய விருது ஏதாவது இருக்கிறதா?

இப்படி ஆத்ம திருப்தியைத் தரும் செயல்களை அதிகம் செய்யச் செய்ய மனிதன் தானும் உயர்ந்து, தன்னைச் சார்ந்த சமுதாயத்தையும் உயர்த்துகிறான். அகத்தின் ஆத்ம திருப்தி, புறத்தில் உபரியாகிறது. உபரி யாருக்கு வரும்? தான் பெற்றதை தானே வைத்துக் கொள்ள நினைக்காமல் அடுத்தவருக்கும் தர விழையும் நல்ல மனிதருக்கு எல்லா விஷயத்திலும் உபரி மிஞ்சும்.

அடுத்த படிப்பினை, நாம் நம் வாழ்க்கையிலும் கொடுத்தால்தான் பெற முடியும். இது பிரபஞ்ச விதி. இன்னும் சொல்லப் போனால் கொடுத்ததை மட்டுமே பெற முடியும். ஆனால், அதைக் கொடுத்த அளவைக் காட்டிலும் பன்மடங்காகப் பெறுகிறோம். இங்கு நம் கொடை, நமக்கே உபரியாகத் திரும்பி வருகிறது. இயற்கை தன்னிடமுள்ள அனைத்தையும் உலகிற்கு தானமாகத் தருகிறது. மிஞ்சுவது அபரிமிதம், அனந்தம்.

மேலே கூறிய பயணி ஊற்றிய தன்னீரைவிடப் பல மடங்கு தன்னீரைப் பெற்று அனுபவித்து, முதலில் இருந்த அளவு நீரை எடுத்தும் வைக்கிறான். அவனைப் போல் நமக்கும், கொடுத்து விட்டால் இருந்ததையும் இழந்து விடுவோம் என்று சந்தேகம் தோன்றலாம். ஆனால், அந்த சந்தேகம் உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. அந்த சந்தேகத்தோடு தர மறுக்கையில் நமக்கு எதிர் காலத்தில் வர வேண்டியதையும் அடைத்து வைக்கிறோம். ஆக, கொடுப்பதே பெறுவதற்கு உண்டான விதி. அபரிமிதம் மிஞ்சு, அளவுக்கு அதிகமாகத் தரும் உள்ளம் வேண்டும்.

எது நமக்கு அதிகம் வேண்டுமோ அதை நாம் முதலில் தேவைப்படும் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும் மனம் வேண்டும்.

எனவே மேலே போக நாம் எதிரான கருவிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அவை: ஜீவன், அளவற்று, மற்று, ஜீவியம், ஒருமை, தன் வெளிப்பாடு, ஜீவியம் தலைகழாக மாறுதல்.

செல்வத்தை மட்டுமல்ல, அன்பையும், மகிழ்ச்சியையும் கூட அடுத்தவருக்குக் கொடுத்தால், கண்டிப்பாக அது பல மடங்கு பெருகி திரும்பவும் நம்மை வந்து சேரக் காண்போம். ‘எனக்குக் கிடைத்தால் கொடுப்பேன்’ என்ற மனநிலையை வாழ்வு ஒரு போதும் ஏற்படும்போதும் அது ‘கொடுத்தால் தருவேன்’ என்ற கொள்கை உடையது. அதைப் பின்பற்றினால் பயன் உண்டு.

இவையெல்லாம் நமக்குப் புரிந்தாலும் இயற்கையில் உள்ள அதிகப்படியான விஷயங்கள், பொருட்கள் உபரியா அல்லது ஏராளமான விரயமா என்ற கேள்விக்கு நமக்கு தெளிவான பதிலில்லை.

உலகில் விரயமில்லை என்கிறது பூர்ண அரவிந்தம். உலகில் விரயமில்லை என்ற பூர்ண அரவிந்தரின் கருத்து முற்றிலும் புதிய கருத்து. உலகம் அறியாதது. எப்பொழுது விரயமில்லாமலிருக்கும்? விரயமின்றி துணி தைக்க முடியாது. எந்தக் காரியத்தையும், உதாரணமாக மேஜை செய்வதை விரயமின்றி செய்ய முடியுமா? மேஜைக்குப் பெயின்ட் அடிப்படை தத்துவப்படி சிந்தாமல் சிதறாமல் அடிக்கலாம். நடைமுறையில் அது நடக்காது. சிலையை விரயமின்றி செய்ய முடியாது. சாப்பிட்டது ஜீரணமானபின் மீதி கழிவு. விரயமில்லாமல் சாப்பிட முடியாது. ஒரு பெயின்டர் விரயமின்றி பெயின்ட செய்ய பிரஷ்டவில் பெயின்ட அளவோடு எடுக்க வேண்டும். பிரஷ்டவிலிருந்து பெயின்ட் சிந்தக்கூடாது. பெயின்ட் செய்யும்பொழுது சிந்தக்கூடாது. இது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லை. அது முடியும் எனக்கொண்டால் அந்த பெயின்டருக்கு மனம் பெயின்ட, பிரஷ்ட, பெயின்ட் அடிப்படை போன்ற எல்லாச் செயலிலும் தெளிவாக (Conscious) இருக்க வேண்டும். சிருஷ்டியில் விரயமின்றியிருக்க பிரம்மம் சிருஷ்டிக்கு வெளியே தெளிவாக இருக்க வேண்டும். பிரம்மம் Conscious-ஆக இருக்க வேண்டுமானால் அது அச்சர பிரம்மமாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில் அச்சர பிரம்மம் அசையாதது, வளராதது. அதனால் அச்சர பிரம்மமே முடிவு எனும் மரபின்

ஓவ்வொரு கருவியும் பல பகுதிகளாலானது.

கூற்றை நாம் ஏற்க முடியாது. பிரம்மம் உயர்ந்து அசூர பிரம்மம், சூர பிரம்மம் இரண்டும் இணைந்து முழு பிரம்மமாக வேண்டும் என்று பகவான் கூறுவதை ஏற்க வேண்டும்.

சக்தி தன்னையறிந்தால் (Conscious) விரயமிருக்காது என்றாலும் பூகம்பம், புயல் வந்து ஏராளமான சேதம் ஏற்பட்டால் அது விரயமில்லையென எப்படி நினைப்பது. அசர சூராவளி ஒரு நகரத்தையே அழிக்கிறது. இதெல்லாம் விரயமில்லையென அறிவு எப்படி ஏற்க முடியும். விரயமில்லாமல் மரச் சாமான்கள் செய்ய முடியுமா? சிலையை வடிக்க முடியுமா? மழை நீரை விரயமின்றி முழுவதும் பயன்படுத்த முடியுமா என்பவை பெரிய கேள்விகள். அதற்குரிய பதிலும் பெரிய தத்துவம். அந்த தத்துவத்தை பகவான் கூறுகிறார். சக்திக்கு விழிப்பில்லை-யெனில் சிறு குழந்தை தானே சாப்பிடும் பொழுது உணவு விரயமாவது போல் சக்தி விரயமாகும். வயதானவர் சாப்பிடக் கற்றுக் கொண்டதால் சாப்பாட்டை சிந்தாமல் சாப்பிடுகிறார். விழிப்பான சக்தியின் செயலில் விரயம் வர வழியில்லை. சக்திக்கு விழிப்பில்லையெனில் அது எழுப்பும் ரூபம் குறையுடையதாக இருக்கும். விழிப்பிருந்தால் ரூபம் குறையற்றதாக இருக்கும். சிறப்பான செம்மையான ரூபம் விழிப்பான சக்திக்குரியது. கல், மரம், செடி, கொடி ரூபமுடையவை. குணத்திற்கு ரூபம் உண்டு. அறிவுக்கும் ரூபம் உண்டு. மனிதனுக்கும் ரூபம் உண்டு. இன்றைய மனித ரூபம் குறையுடையது. சத்திய ஜீவனுடைய ரூபம் குறையற்ற நிறைவையுடையது. குறையற்ற ரூபமுள்ள மனிதன் சக்சிதானந்தத்தின் ஆனந்தத்தைச் (bliss) சிருஷ்டியின் ஆனந்தமாக்கி (delight) நிரந்தரமாக அனுபவிக்கிறான். இறைவனின் அனந்தத்தை மனிதனின் அபரிமிதமாக இயற்கை மாற்றுகிறது. அப்படி மாற்றும்போது எழுவது உபரி. இது அபரிமிதமா அல்லது விரயமா என்பதே நாம் இங்குக் கருதுவது.

(தொடரும்)

ஒன்றைக்கொடு

அன்பர் அனுபவம்

பிருந்தா சதீஷ்

ஆன்லைன் தேர்வை நேர்மையூடன் எழுதச் செய்த
அன்னையின் அருள்

என் பெயர் பிருந்தா சதீஷ். நான் ஒரு மென்பொருள் நிறுவனத்தில் மென்பொருள் பொறியாளராக வேலை செய்து வருகிறேன். சில நாட்களுக்கு முன், என் மேலதிகாரி என்னை இரு தினங்களுக்குள் லெவல் 2 தேர்வு எழுத தயாராகச் சொன்னார். இது நான் எதிர்பாராத ஒன்று. நான் லெவல் 1 தேர்வு எழுதவே தயாராக இல்லை. ஏனென்றால், நாங்கள் பயன்படுத்தும் மென்பொருள் ஓவ்வொரு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை புது version-ஐ வெளியிடும். ஓவ்வொரு புது version-லும் புதிய செயல்பாடுகள் பல வெளியிடப்படும். தேர்வு எழுத, படிக்க வேண்டியது நிறைய இருந்தது. ஆனால், மேலதிகாரியிடம் தேர்வு எழுதாமல் இருக்க சாக்கு போக்குகள் சொல்வதை அவர் விரும்பமாட்டார். எனவே தேர்வு எழுத நான் ஒப்பு கொண்டேன்.

தேர்வுக்குப் படிக்க ஆரம்பித்தேன். படிக்கப் படிக்கப் பாடங்கள் நீண்டு கொண்டே சென்றன. படிக்க வேண்டியது கடல் போல தோற்றுமளித்தது. நானோ ஒரு கரையிலிருந்து சில மைல்கல் தொலைவுதான் நீந்தி வந்திருந்தேன். ஒரு chapter-ஐ முடித்து இன்னொரு chapter-ஐ படிக்க ஆரம்பித்தால், முந்தைய chapter-இல் படித்தது மறந்து போனது. இரண்டாவது நாள் காலையில் நான் மிகவும் சோர்வடைந்து விட்டேன். 25% கூட படித்து முடிக்கவில்லை. தேர்வில் தேர்ச்சி பெற, குறைந்தது 70 மதிப்பெண்கள் எடுக்க வேண்டும். எனக்குத் தேர்வில் தேர்ச்சியடைவேன் என்ற நம்பிக்கை சிறிதும் இல்லாமல் போனது.

முழு வாழ்வும் மேல் மனத்திற்குரியது.

தேர்வுக்கு முந்தைய தினம், என்னுடைய அலுவலக கம்பியூட்டர் அருகில், மற்றொரு லேப்டாப்-ஜி வைத்துக் கொண்டேன். தேர்வு பாடங்கள் சிலவற்றை அதில் திறந்து வைத்துக் கொண்டேன். எனக்குப் பதில் தெரியவில்லை-யென்றால், அதிலிருந்து பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டு பதிலளிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் நோக்கம்.

'நீ செய்ய நினைப்பது மிகவும் தவறானது. அன்னையின் கொள்கைகளுக்கு எதிரானது' என என் மனச்சாட்சி என்னை எச்சரித்தது.

'ஆமாம். அது எனக்கும் தெரியும். ஆனால், இதைத் தவிர வேறு வழி எனக்கு இப்போதில்லை. நீ சும்மாயிரு' என நான் என் மனச்சாட்சியை அடக்கிப் பேசவிடாமல் செய்தேன்.

மனச்சாட்சியைப் பேசவிடாமல் செய்தாலும், ஒருவிதமான உறுத்தல் என்னில் தோன்றியது. அன்னையின் திருவுருவப் படத்தைப் பார்ப்பதைத் தவிர்க்க ஆரம்பித்தேன். (என்னுடைய அலுவலக வரவேற்பறையில் அன்னையின் திருவுருவப்படம் ஒன்று உள்ளது. தினமும் நான் அன்னையின் முன்னின்று வேண்டிக்கொள்வது வழக்கம். இப்போது அந்தப் பக்கம் திரும்பிக்கூட நான் பார்ப்பதில்லை.)

அலுவலக வரவேற்பறையை அடைந்தேன். அன்னையின் பக்கம் திரும்பிக்கூடப் பார்க்கவில்லை. வேகமாக நடந்து அலுவலகத்திற்குள் செல்ல நினைத்தேன். அந்த நேரத்தில் 'என் மகனே, என்னைப் பார்' என்ற குரல் என் மனதில் கேட்டது. நான் நின்றேன். என் கால்கள் தானாக அன்னையின் பக்கம் திரும்பின. அன்னையின் திருவுருவப் படத்தின் முன்சென்று நின்றேன். அன்னையின் கண்கள் என்னை உற்று நோக்கின. 'நீ தேர்வில் பார்த்து எழுதப் போகிறாயா? அது சரியா?' அன்னை என்னைக் கேட்டார். 'அன்னையே! நான் மிகவும் பதற்றமாக இருக்கிறேன். நான் தேர்விற்குத் தயாராக முழு முயற்சி செய்தேன். ஆனால்,

நான் தேர்வில் வெற்றி பெறுவேன் என்ற நம்பிக்கை இப்போது சர்றும் எனக்கு இல்லை. நான் என்ன செய்வேன் என் அன்னையே?' என்று நான் அன்னையைப் பார்த்துக் கேட்டேன்.

அன்னை என் கேள்விக்குப் பதில் தரவில்லை. திரும்பவும் என்னைப் பார்த்துக் கேட்டார். 'தேர்வில் ஏமாற்றுவது சரியென் நீ உண்மையாகவே என்னுகிறாயா மகனே?' அன்னையின் கேள்விக்கு என்னிடம் பதிலில்லை. நான் அவர் திருமுகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

அப்போது திடீரென ஒரு நிகழ்ச்சி என் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. இரண்டு வாரங்களுக்குமுன் என் மகனுக்கு ஆன்னைல் தேர்வுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. ஒரு தேர்விற்கு அவள் சரியாகத் தயாராகவில்லை. அன்று என் மகள் என்னிடம் 'அம்மா, இன்று தேர்வில் எனக்குப் பதில் தெரியவில்லை என்றால் புத்தகத்தைப் பார்த்து எழுதப் போகிறேன்' என்று கூறினாள். அதைக் கேட்டதும் எனக்கு மிகவும் கோபம் வந்தது. 'என்ன? தேர்வில் காப்பியடிக்கப் போகிறாயா? இதை என்னிடம் கூற உணக்கு எப்படி தெரியம் வந்தது? நீ தேர்வில் ஜீரோ மதிப்பெண் எடுத்து பெயில் ஆனாலும் எனக்கு கவலையில்லை. ஆனால், பார்த்து எழுத நினைத்தாயோ உன்னை என்ன செய்வேன் என்றே தெரியாது' என்று அவளை அன்று வறுத்தெடுத்து விட்டேன். 'அம்மா! நான் சும்மா சொன்னேன். உண்மையில் நான் தேர்வில் பார்த்து எழுதமாட்டேன்' என்று என் மகள் என்னிடம் அன்று கூறினாள்.

என் கண்கள் கண்ணீரால் நிரம்பத் தொடங்கின... நான் அன்னையைப் பார்த்துக் கேட்டேன் 'அன்னையே! எனக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லையே! நான் என்ன செய்வேன்?' அன்னை கருணையுடன் என்னைப் பார்த்துக் கேட்டார். 'மகனே! நீ என்னையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரையும் நம்புகிறாயா?' நான் அன்னையின் கண்களை உற்று நோக்கி

உயர உதவுவது இலட்சியம், ஆதாயமில்லை.

கூறினேன் ‘அன்னையே! இந்த உலகத்தில் உள்ள எல்லோரை-யும்விட உங்கள் இருவரைத்தான் நான் நம்பியிருக்கிறேன்.’ அன்னை என்னைப் பார்த்துக் கேட்டார். ‘இப்போது என்ன செய்யப் போகிறாய்?’ நான் ‘அன்னையே! எனக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. ஆனால், நான் உங்கள் வழிகளைப் பின்பற்றி, தேர்வில் வெற்றி பெற எனக்கு உதவுங்கள்’ என்று கூறினேன். ‘எங்கள் அருளும் ஆசியும் உனக்கு எப்போதும் உண்டு என் மகனே! தெரியமாய்ச் சென்று தேர்வு எழுது’ என அன்னை கனிவுடன் என்னை நோக்கிக் கூறினார்.

தேர்வை ஆரம்பிக்கும்முன் நான் அன்னையிடம் பின்வருமாறு வேண்டிக் கொண்டேன் ‘அன்னையே! நான் இந்தத் தேர்வை எழுதவில்லை. என்னுள் இருந்து நீங்கள்தான் இந்தத் தேர்வை எழுதப் போகிறீர்கள். என் மேலதி காரி ரூபத்தில் ஸ்ரீ அரவிந்தர்தான் என்னைக் கண்காணிக்கப் போகிறார். (நாங்கள் தேர்வு எழுதும் போது எங்கள் screen-ஐ ஷேர் செய்ய வேண்டும். மேலதிகாரி எங்களைக் கண்காணிப்பார்.)

என்னே அன்னையின் அருள்! என்னால் நடந்ததை நம்ப முடியவில்லை. தேர்வு நடக்கும் போது நான் மற்றொரு லேப்டாப் பக்கம் திரும்பக்கூட இல்லை. 12 நிமிடங்கள் முன்பே தேர்வை முடித்து விட்டேன். நான் எடுத்த மதிப்பெண்கள் 86/100.

அன்னையின் அருளை விவரிக்க என்னிடம் வார்த்தைகள் இல்லை. இப்போதெல்லாம் நான் அன்னை என் கூடவே ஒவ்வொரு நிமிடமும் இருக்கிறார், என்னை வழி நடத்துகிறார் என்று நம்பத் தொடங்கி விட்டேன்.

எங்கள் கூடவே இருந்து எங்களை வழி நடத்தும் கருணைத் தாயே! உங்களுக்கு கோடானுகோடி நன்றி!

ஒஜைகேஜிங்

அடுத்த நிலைக்கு மாறும் நேரம் தோற்றுமே முக்கியம்.

உடல் நலப் பிரச்சனைகளை அகற்றும் மனமாற்றம் (சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: திரு. கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. ரத்தினவேல்
தேதி: 20.01.2019
இடம்: குடந்தை தியான மையம்

பகுதியே முழுமை. பகுதி முழுமையைவிடப் பெரியது என்பவை தத்துவம். பகுதி எப்படி முழுமையாகும் என்பது எனிய பெரிய கேள்வி. Casting vote ஒரு ஓட்டானாலும் அது முடிவை முழுமையாக நிர்ணயிப்பதால் முழுமைக்குச் சமம். ராஜகுமாரன் சிறுவனாக இருந்தாலும் அவன் ராஜாவேயாகும். ஒரு அட்டிகையில் ஒரு வைரக்கல்லிருந்தால் அக்கல்லின் விலை அட்டிகையின் விலையைவிட அதிகம் என்பதால் பகுதி முழுமையைவிடப் பெரியது என்ற கருத்தை நாம் அறியலாம். உடல் நலம் பகுதியானாலும் அதன் ஆத்மா விழித்துக் கொண்டால் அது முழுநலத்திற்குச் சமம். எந்தப் பகுதியின் நலமும் முழுநலத்தை நிர்ணயிக்கும். கிருஷ்ணன் அவன் படைக்குச் சமம். அவன் படையைவிட முக்கியமானவன். பெண்ணுக்குப் பெருமையுண்டு. ஆனுக்கும் பெருமையுண்டு. குழந்தைக்கும் பெருமையுண்டு. கள்ளமற்ற முனிவர் தம் உள்ளத்திருப்பாள் நாமகள். கள்ளமற்ற குழந்தையுள்ளம் படைத்த ஆன், துறவியையிடப் பெருமையுடையவர். பெண்ணின் பெருமை அறிய ஆன்மீக ஞானம் போதாது. சத்திய ஜீவிய ஞானம் தேவை. Savitri-இல் 62-ஆம் பக்கத்தில் This whole wide world is only he and she என முடியும் பகுதியில் பெண்ணின் பெருமை கூறப்படுகிறது. அவன் நடனமாட என் நெஞ்சை அளித்தேன் என்பது ஒரு வரி. அது ஒரிரு பக்கமாகும். அதைத் தமிழில் எவரும் மொழி பெயர்க்கலாம். சிறப்பான பகுதி. Better-half என்ற கருத்தை சத்திய ஜீவியப் பொலிவுடன் கூறும் பகுதியிது. நாமறியும் உலகம்போல் மனத்திற்குரியது.

இருக்கும் விஷயம், இல்லாதக் கற்பணையைவிட நல்லது.

கவிஞர்கள் உள்மனத்தை அறிவான். பெருங்கவிகள் சைத்திய புருஷன் உள்ள குட்சும உள் மனத்தை அறிவர். இனி எழும் கவிஞர்கள் சத்திய ஜீவிய மனத்தை அறிய முடியும். சாவித்ரி இவ்வுலகைக் கூறும் காவியம். காலத்தை வென்று கடவுளைக் கடந்த லோகம் அது. அவ்வுலகில் பெண் ஆண் பேதமில்லை. அவ்வுலகை பகவான் கண்டதே அலிப்பூர் தரிசனம். நாராயண தரிசனம். நாராயணன் என நாமறியும் கருத்தைக் கடந்தது. அன்று அதைக் கடந்த சொல்லில்லை என்பதால் பகவான் அதை நாராயண தரிசனம் என்றார் என அன்னை கூறுகிறார். நம் உடல் மன்னாலானது. மன்னின் அழுத்தம், மக்கிய மரம், இலை இவற்றைப் பெட்ரோலாகவும், நிலக்கரியாகவும், வைரமாகவும் மாற்றுகிறது. நாமறிந்த சிறப்புகள் வைரம், முத்து. அதைக் கடந்ததை நாமறியோம். பகவான் கண்ட பேருண்மைகளை உலகுக்கு அளிக்க வந்தவர் அன்னை. சிவபெருமான் அளிக்கும் தண்டனையும் ஜெயம் என்பது திருவாசகம். சாவித்ரி என்ற காவியம் பெண்ணின் பெருமையைச் சத்திய ஜீவிய லோகத்தில் அறிந்து (overmind) தெய்வீக லோகக் காவிய மொழியில் எழுதப்பட்டது என பகவான் கூறுகிறார். பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் மன்னில் புதைந்து பூமியின் அழுத்தத்தால் முத்து, வைரம் உற்பத்தியாகிறது. ரிஷி உள்ளங்கையில் முத்தை எடுத்தால் சத்திய ஜீவிய சக்தி அதை வைரமாக்கும். அது ரிஷியின் ரஸவாதம் எனப்படும். தூறவற்றத்தின் தூய்மை பெற்ற இல்லறம் என நான் எழுதும் வாழ்க்கை அந்தச் சக்தியால் செயல்படும் வாழ்வு. கற்பு மோட்சம் தரும். காரைக்கால் அம்மையாருக்கும், ஒளாவைக்கும், புரந்தரதாஸின் மனைவிக்கும் அது பலித்தது. பெண்ணின் பெருமையை உணர்ந்தவனுக்கும் மோட்சமுண்டு. ஒரு பெண்ணிற்கு இடது கை வீங்கியது. ஒருவருஷ சிகிச்சையில் டாக்டர் வைத்தியமும், ஆயுர்வேதமும் பலன் தரவில்லை. எப்பொழுதும் பின்னைகளைத் திட்டிக்கொண்டே இருப்பாள். 20 வயதில் பின்னை வீட்டை விட்டே ஓடிவிட்டான். 50 காணி நிலத்தைக் கொஞ்சம்

அறிவை எட்டவோ, ஆண்மாவைச் சாதிக்கவோ பகுத்தறிவு பயன்படாது.

கொஞ்சமாக விற்றுக் கணவன் 20 ஆண்டாக சீட்டாடி விட்டான். வீட்டிற்கு வருவதில்லை. வந்தால் காலையில் குளித்துவிட்டு வெளியில் போய்விடுவான். அன்னைக்குச் சேவை செய்யும் நிலத்தில் சேவைக்காகச் சேர்ந்து கெட்டப் பழக்கங்களை விட்டொழித்தான். ஒரு வீட்டை விற்று சேவைக்கு அர்ப்பணித்தான். மனைவியின் ஒரு சந்தோஷம், “இங்கு வந்தபின் புருஷனை தினமும் பார்க்க முடிகிறது” என சந்தோஷப்பட்டாள். ஆனால், கணவனை கரித்துக் கொட்டுவதை அவளால் நிறுத்த முடியவில்லை. அவன் தமையன் பிறந்த நாளாக சம்பாதிக்காமல் மனைவியின் ஆதரவில் வாழ்வதன். ரூ. 60 சம்பளம் கேட்ட அவனுக்கு ஆசிரம தோட்டம் 150/- சம்பளம் கொடுத்தது. ஓவர் டைம் கேட்டு வேலையை இழந்தான். கை வீக்கம் குறைய திட்டுவதை நிறுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தை பெண் ஓரளவு ஏற்றாள். கை வீக்கம் வாடும் அளவிற்கு மனம் மாறச் சம்மதித்தாள். ஒரு வாரத்தில் கை வீக்கம் வாடியது.

(தொடரும்)

ஏஜினேஸியன்

ஶந் அரவிந்த சுடர்

Life Divine-இல் பகவான் உலகம் சுருங்குகிறது, உலகம் ஒன்று, மனிதர்கள் அனைவரும் ஒரே குலம் என்ற கருத்தை விளக்கும்பொழுது. உதாரணமாகக் கம்பியில்லாத தந்தியைச் சொல்கிறார். தூரம் என்பதைத் தந்தி விலக்கியது. இப்பொழுது கம்பியும் போய்விட்டது. இனி receiving, transmitting மெழின்களும் போய்விடும். கடைசியாக, அகந்தையும் அழிந்துவிடும். இரு மனிதர்க்குள் இடைவெளியிருக்காது, மனம் மனத்தோடு நேரடியாகப் பேசும் என்கிறார்.

யோகத்திற்கு முறையைவிட நோக்கம் முக்கியம்.

அன்னை இலக்கியம்
நீங்கள்தான் வேண்டும்
(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

இல. சுந்தரி

“யாரம்மா இந்த அன்னைகள்?” என்றாள் சிறுமி.

“எல்லாரும் என் friends” என்றாள் தேவி. சிரித்தாள் சிறுமி. “என் சிரிக்கிறாய்?” என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே, கல்யாணும் அபியும் வந்துவிட்டனர். “அபி இங்க பாரு, இவங்க அம்மாவோட் friends-ஆம்” என்றாள். “இதில் என்ன ஆச்சர்யம். உங்க அம்மா அன்பு மயமானவள். உலகமே அவள் friends தான்” என்றாள் அபி”. “காமுக்கா! தேவிம்மா friends எல்லாம் வந்திருக்காங்க ஏதாவது சாப்பிடக் கொண்டு வாங்க” என்று கெளரி கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே காமு ஒரு டிரே நிறைய பால் ‘கப்களூடன் வந்து விட்டாள். இவ்வீட்டாரின் ஒருமித்த கருத்து, ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்வது, வருபவர்களை மதித்து உபசரிப்பது யாவும் இந்த வீடே தியான மையம்தான். ‘ஹலோ friends எல்லோரும் பால் எடுத்துக்கங்க’ என்று கல்யாண் டிரேயை வாங்கி சிறுவர்கள் முன் நீட்ட, குழந்தைகள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு கூச்சத்தோடு பால் கப்பை எடுக்க, “குடிங்க” என்று கெளரி புன்னகையுடன் கூற அவர்கள் பாலைக் குடித்தனர்.

“ஆண்டடி உங்களுக்கு ஒரு சர்பிரைஸ் கொண்டு வந்திருக்கேன் வாங்க காட்டேன்” என்று எழுந்து வாசல்புறம் போனான் பார்த்தா. வீட்டார் எல்லோரும் அவனைத் தொடர்ந்து செல்ல, “பாருங்க” என்று அவன் காட்டிய இடத்தில் வெள்ளை நிற நாயொன்று வாலாட்டிய வண்ணம் நின்றிருந்தது. ஒருவருக்கும் ஒன்றும் புரியவில்லை. “ஓ! இவர்தான் நண்பராகிவிட்ட விரோதியா?” என்று தேவி கேவி செய்ய, பார்த்தா “ஆமாம் ஆண்டடி” என்று கூறி, “இங்கவா” என்று கூறியவுடன் அந்த நாய் அவனருகில் வந்தது. “சாதித்து

பெரிய சித்தியும் சிறிய செயலை நம்பியுள்ளது.

விட்டாயா?” என்றாள் தேவி. “ஆமாம் ஆண்டடி, அது எப்படி என்றுதான் புரியவில்லை” என்றான் பார்த்தா.

“அது பெரிய ஆண்மீக உண்மை. நீ சிறு பையன். அந்த விளக்கம் உனக்குச் சொல்வதைவிட, உண்மையான வாழ்க்கை அனுபவத்தால் நீயே விளங்கிக் கொள்வாய். இது அன்னை வழி.”

“சரி ஆண்டடி. நேரமாகிவிட்டது. உங்களிடம் சொல்வதற்காகத்தான் வந்தோம். நானை முதல் பார்த்தை இருக்கிறது” என்றனர். “சரி கவனமாய்க் கொள்ளுங்கள். நன்றாகப் படித்து நன்றாக எழுதுங்கள். வாழ்த்துகள்” என்றாள்.

“அடுத்து நான் என்ன செய்ய வேண்டும் ஆண்டடி?” என்று முதல் டெஸ்ட்டில் (நாயை அடிப்படிலிருந்து) தேவிவிட்ட உற்சாகத்துடன் கேட்டான் பார்த்தா.

அவன் தேவியிடம் கொண்ட மதிப்பு. தன் கர்வத்திலிருந்து விடுபட்ட நிலை, அவன் பாராட்டை விரும்பும் பாவும் யாவும் தெரிந்தது அவன் பேச்சில்.

“வெரிகுட் பார்த்தா. நீ எல்லாவற்றிலும் ஜெயித்து விடுவாய். இன்று, நாளைய பரிட்சைக்குப் படி. தெரிந்ததைச் சொந்தமாக எழுது. மார்க் பற்றி கவலைப்படாதே” என்றாள் தேவி.

“சரி ஆண்டடி” என்று சுரத்தில்லாமல் சொன்னான். பரிட்சைக்குப் படிப்பதெல்லாம் அவனுக்குப் பழக்கமில்லை. குழந்தைகள் விடை பெற்றனர்.

வீட்டில் எல்லோரும் அவனைப் பற்றிக் கேட்க, குழந்தைகள் அவனைத்தேடி வந்தது, பார்த்தாவின் சுபாவும், அதை மாற்றும் பயிற்சி யாவும் விபரமாய்க் கூறினாள்.

“பார்த்தாவுக்குத் திருவுருமாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளதா?” என்றான் கல்யாண்.

“பிடிவாதத்திற்கு மருந்தில்லை என்பது மரபு. பிடிவாதம் தன்னை உணர்ந்தபின் அது உயரும் அளவுக்கு எல்லையில்லை என்பது அன்னை வழி. மையப் பணியை ஏற்றபின் நடந்த செயல். அந்தச் சூழலில் பார்த்தாவுக்கு நடந்த மாற்றம் இது”

சிறிய குறையும் பெரிய அம்சத்தைத் தோற்கடிக்கும்.

என்றாள் தேவி. (ஒரு கணம் கண் மூடி அன்னையைத் தன்னுள் கண்டு, ‘எல்லாவற்றிற்கும் முழுமையாக ஓளி தந்து, அவற்றிற்குத் திருவரு தரும் அளவிற்கு நான் நின் அன்பே ஆவேணாக. ஒவ்வொருவர் உள்ளத்துள்ளும் அமைதியும், கருணை நிறைந்த திருப்தியும் ஜனிக்க வைக்கும் அளவுக்கு தூயதும் தீர்க்க திருஷ்டி உள்ளதுமான நின் திவ்ய அன்பாகவே நான் ஆகிவிட அருள்’ என்ற அன்னையின் பிரார்த்தனையை நினைவுபடுத்திக் கொண்டாள்.) கெளரி இவர்கள் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு நின்றவள், “அம்மா! ஒன்று கேட்கவா?” என்று சொல்ல கேள்வி என்று அவளை அருகில் அழைத்து வைத்துக் கொண்டாள் தேவி.

“நீயும் அப்பாவும் திருவருமாற்றம்னு பேசிக்கிட்டங்களே அப்ணனா என்ன?”

“அதுவா, நாம் செய்யற செயல்ல, அல்லது மனசால எந்தத் தப்பான குணத்தையும் நேர் எதிரா மாத்திட்டா அதுக்குப் பேர் திருவருமாற்றம்.”

“பார்த்தா அண்ணன் என்ன மாத்தினாங்க?”

“பார்த்தா சுபாவமா பிடிவாதம், கோபம், அடுத்தவங்களை மதிக்காம நடக்கறது என்றிருந்தான். நாயைப் பார்த்தால் கல்லெல்லான். அவனால் அடிப்பட்ட நாய் அவனைக் கண்டாலே பயந்து ஓடிடும். அவன் இனிமே நாயை அடிக்க மாட்டேன்னு மனசுல மாறினான். அதற்கு அடையாளமா அந்த நாய் அவனைக் கண்டு பயந்து ஓடாம அவனிடம் வந்துவிட்டது” என்றாள் தேவி.

“ஓ ஒரு சர்பிரைஸ்னு அண்ணன் சொல்லிச்சே அந்த நாயா?” என்றாள் கெளரி. “ஆமாம்” என்றாள் தேவி.

“இந்த முறை (method) ரொம்ப நல்லா இருக்குமா” என்றாள் குழந்தை. “அதுதான் நம்ப அன்னை முறை” என்றாள் தேவி.

“நானும் திருவருமாற்ப போறேன்” என்றாள் கெளரி.

“அப்படியா? எதுல மாற்ப போற?” என்றாள் கல்யாண்.

பெரிய நல்லது நம் குறையை மீறி நடப்பது.

“அப்பா, உங்ககிட்ட கணக்குக் கத்துக்கறதால் நான் கணக்கு நல்லாப் போடுவேன். அகிலா தப்புத் தப்பா போடுவா. எத்தனை தடவை சொல்லிக் கொடுத்தாலும் தப்பாத்தான் போடுவா. அதனால் அவளைக் கண்டாலே எனக்கு எரிச்சல் வரும். நானும் அவகிட்ட இனிமேல் எரிச்சல்படாம எம் மனசில மாறிக்க பிராக்டிஸ் பண்ணப் போறேன்” என்றாள்.

“நல்லது. செய்து பார்த்து எரிச்சல் வராமல் இருந்துதான்னு கவனிச்சு சொல். அப்படி நீ மனசுல மாறும்போது உன்னைச் சுற்றி என்ன நடந்ததுன்னு கவனிச்சுச் சொல்லணும். சரியா?”

“சரிம்மா. சரிப்பா நாளைக்கே டிரை பண்ணப் போறேன்” என்று உற்சாகமாக ஓடினாள் சிறுமி.

விடை பெற்றுச் சென்ற சிறுவர்கள் அன்றிரு தேர்வுக்கு வழக்கம் போல் படித்தனர். பார்த்தா ஏதோ உற்சாகத்தில் அடுத்தது தான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தேவியைக் கேட்டு விட்டானே தவிர படிப்பது பழக்கமில்லாத ஒன்று. பழையபடி நாளைக்குக் காப்பியடித்து எழுதி விடலாம் என்ற எண்ணம் எழுந்தது. ஆனால் மீண்டும் ஆண்ட்டியை போய்ப் பார்க்க முடியாது. மார்க் பற்றிக் கவலைப்படாதே என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முடிந்தவரை படிப்பது, தெரிந்ததை எழுதுவது, காப்பியடிக்கப் போவதில்லை என்ற முடிவை உறுதியாய் எடுத்தான். அதன்படி தேர்வு முழுவதும் தெரிந்ததை எழுதினான். காப்பியடிப்பதைத் துணிந்து தவிர்த்தான், இரண்டாவதாக அடுத்த சாதனையிது. இதில் எப்படி ஜெயிப்பது என்று சிந்திக்கத் தொடங்கிவிட்டான். தேர்வுகள் முடியும்வரை பார்த்தா தேவியைப் பார்க்கப் போகவில்லை. மற்ற சிறுவர்கள் தாங்கள் நன்றாக தேர்வு எழுதியிருப்பதை அவ்வப்போது வந்து சொல்லிச் சென்றனர். “பார்த்தா ஏன் வரலைன்னு தெரியல ஆண்டடி” என்றனர். “வருவான்” என்று தேவி உறுதியுடன் கூறினாள். தேர்வுகள் முடிந்து விடுமுறை தொடங்கிவிட்டது. சிறுவர்கள் தினமும், தேவியைச் சந்திப்பது என்று முடிவு செய்தனர். அப்போது அங்குப் பார்த்தா வந்தான். பழைய

துசியான மனிதன்.

அலட்டல் ஏதுமில்லை. உடனே எல்லோரும் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். “பார்த்தா நீயும் வறியா?” “நான் பரிட்சை சரியாவே எழுதலடா. படிச்சுப் பழக்கமில்லை. அதனால் ஒன்னும் தெரியல். ஆனா ஆண்ட்டிக்குக் கொடுத்த வாக்கை காப்பாத்த காப்பியடிக்கல்” என்று மிகவும் வேதனையுடன் சொன்னான்.

“இது போதும்டா. நீ காப்பியடிக்கலங்கறது போதும்டா. வாநிச்சயம் நீ ஆண்ட்டியைப் பாக்கணும் ரொம்ப சந்தோஷப்படுவாங்கடா”, என்றனர் சிறுவர்கள். தேவியின் அன்பைப் பெற ஆர்வம்தான். படித்து நன்றாகத் தேர்வெவழுதியிருந்தால் கம்பீரமாய்ப் போகலாம். தன்மீது தனக்கே சலிப்பு வந்தது. “எனக்கு ஆண்ட்டியைப் பார்க்கணும் போலத்தான் இருக்கு. ஆனா வெட்கமாயிருக்கு. நீங்க போங்கடா நா வரல்” என்ற பார்த்தாவை எல்லோரும் வற்புறுத்தி தியான மையக் கட்டடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். இவர்களைக் கண்ட விசு “வாங்க தமிப்களா. ரொம்ப நாளா நீங்கள்ளாம் வரல் ஏன்?”

“இத்தனை நாள் எங்களுக்கு அரையாண்டுத் தேர்வு. தேர்வு முடிஞ்சுப் பின் வரலாம்னு ஆண்ட்டி சொல்லிட்டாங்க அதான் வரல். ஆண்ட்டி எப்ப வருவாங்க” என்றனர் சிறுவர்.

“அவங்க காலையிலிருந்து இங்க தான் இருக்காங்க. இன்னும் சாப்பிடக்கூட போகல. வரும் ஞாயிறு ஆண்டு விழா அவங்களுக்கு நிறைய வேலையிருக்கும்” என்றான் விசு.

குழந்தைகளின் குரல் கேட்டு வாசல்புறம் வந்த தேவி, “freinds வாங்க. நல்லா பரிட்சை எழுதினீங்களா?” என்று அன்புடன் வரவேற்றாள். “ஆமாம் ஆண்ட்டி ரொம்ப நல்லா எழுதியிருக்கோம்” என்ற கோரஸில் பார்த்தாவின் குரல் இல்லை. முதல் நாள் கம்பீரமுமில்லை. வாட்டமான முகத்துடன் பின்னால் நின்றான். வெரிகுட். “விசு குழந்தைகளுக்கு நல்லதா சாக்கேலட், பிஸ்கட்ஸ் வாங்கிவா” என்று பணம் கொடுத்தாள். “எல்லோரும் உட்காருங்க” என்று தானும் உட்கார்ந்தவள் பார்த்தாவை கவனித்துவிட்டாள். “சிங்கக் குட்டி! இங்க வாங்க” என்றாள். மிகத் தயங்கி வந்தான். “நான் நல்லா பரிட்சை எழுதல. படிச்சுப்

பழக்கமில்லை அதனால் முடியலை. ஆனா காப்பியடிக்கல்” என்றான். “அதுபோதும் பார்த்தா. இனிமேல் நீ first-ஆ வருவே. முதல் சாதனை காப்பியடிக்காதது. உன்னால் விடமுடியாததை விட்டுவிட்ட நீ உன்னை வென்று விட்டாய். இனிமேல் படிப்பது ஒரு பிரச்சனையில்லை. மணி எங்கள் வீட்டில் 1 மணி நேரம் இரவில் வந்து படிக்கிறான். நீயும் வந்து எங்கள் சாரிடம் படி. உனக்குத் திறமை அதிகம் நீ சீக்கிரம் முன்னேறி விடுவாய்” என்று தட்டிக் கொடுத்தாள். முகம் மலர்ந்தான் பார்த்தா. விசு சாக்கேலட் பிஸ்கட்டுடன் வந்தான். “உள்ளே போய் நான் பிளேட் எடுத்து வரட்டுமா?” என்றான் ஒரு சிறுவன். அவர்கள் அந்தியோந்நியம் மதர் தரிசனமாயிற்று. “சரி” என்றாள். எல்லோரும் பகிர்ந்து கொண்டதுடன் சிறிதளவு pack செய்து இது கெளரி பாப்பாவுக்கு ஆண்ட்டி என்று அவளிடம் கொடுத்தான் பார்த்தா. இவர்கள் பகிரவு எவ்வளவு உயர்ந்தது என்று மனதில் மகிழ்ந்தாள். “ஆண்ட்டி ஆண்டு விழாவரை உங்களுக்கு நிறைய வேலை என்று அண்ணன் சொன்னாங்க அதனால் விழா முடிந்த பிறகு கதை சொல்லுங்க. ஆண்டு விழாவுக்கு நாங்க வரலாமா ஆண்ட்டி என்றனர். “நிச்சயம் வரலாம்” என்றாள். “இங்க சில அக்கா எல்லாம் கிளீனிங் செய்வதைப் பார்த்திருக்கோம் நாங்களும் செய்யறோம் ஆண்ட்டி” என்றனர். “உங்கள் படிப்புக்குத் தடையில்லாமல் உங்கள் வீட்டாரை மீறாமல் எது முடியுமோ அதைச் செய்யலாம்” என்றாள். “சரி ஆண்ட்டி” என்று விடை பெற்றனர். மைய சுத்தப் பணியை ஆர்வமாக தாமே முன்வந்து சிறுவர்கள் செய்தது அனைவர் கருத்தையும் கவர்ந்தது. தேவிக்கு மேலுர் பயணம், புதுக் கட்டடப் பணி தொடர்பான பொறுப்புகள் என்று நிறைய அலைச்சல் காரணமாய், சிறுவர்களுக்குத் தொடர்பு விடாதிருக்க ஒரு ஏற்பாடு செய்தாள் தேவி. ஸ்ரீ அரவிந்தர் பற்றியும் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள அவரைப் பற்றிய நூலை ஒரு மாணவன் படித்து அனைவரும் கேட்க ஒரு ஏற்பாடு செய்து இடையே சிறுவர்களுக்கு ஒரு வாழைப்பழமும், பாலும் கொடுக்க

உணர்வாலான பிரச்சனையை அறிவால் தீர்க்க முடியாது.

இறைவன் முன் மனிதன் தூசி என்பது அறிவது சிரமமில்லை.

விசுவிடம் கூறியிருந்தாள். ஆர்வத்துடன் சிறுவர்கள் அதைப் பின்பற்றினார். அவன் எங்கிருந்த போதிலும் சிறுவர்கள் மிக்க பொறுப்புடன் சுத்தம் செய்வது, படிப்பது யாவற்றையும் அழகுறச் செய்தனர்.

ஆண்டு விழாவில் கலந்து கொள்ள பிற இடங்களில் உள்ள மையங்கள் ஆர்வம் காட்டினர். உள்ளூர் அன்பர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்தவர்களை அழைத்திருந்தார்கள். தேவி, மாண்சீகமாக நளினி அக்காவின் குடும்பத்திற்கும் கணேஷ் குடும்பத்திற்கும் அழைப்பு அனுப்பினாள். கணேஷ் தன் இளம் மனைவியுடன் விழாவிற்கு வந்து தேவியைக் கண்டு மகிழ்ச்சி தெரிவித்தான். விந்தை என்னவென்றால் அவனுடன் அவன் அண்ணியும் வந்திருந்தாள். “வாங்க அண்ணி” என்று தேவி வரவேற்றாள். “தேவி உங்களுக்குப் பெரிய மனசு. அன்று வீட்டை விட்டுத் துரத்தியவள் நான். என்ன வரவேற்கிறீர்கள்” என்றாள்.

“இல்லையன்னி. நீங்கள் என்னைத் துரத்தவில்லை. உங்களைக் கருவியாக்கி அன்னையே என்னை அழைத்துக் கொண்டார். இராம கைங்கரயம் நிகழ கைகேயி (ராமனிடம் அவனை ஈன்றவளைவிட அதிக அன்பு கொண்டவள்), கொடியவள் என்ற பெயரை ஏற்று இராமனை காட்டுக்கு அனுப்பவில்லையா?” என்றாள்.

நளினியும் நளினியின் கணவரும் வந்தனர். “தேவி எப்படியிருக்கிறாய்?” என்று கேட்டதற்கு “நன்றாக இருக்கிறேன் அக்கா” என்றாள். “உன் குணத்திற்கேற்ற உயரத்திற்கு வந்திருக்கிறாய். மகிழ்ச்சியாய் இருக்கிறது” என்றார் நளினியின் கணவர்.

“நானெங்கு வந்தேன் நீங்கள்தாம் என்னை இத்தனை உயரத்திற்கு ஏற்றி விட்டீர்கள்” என்றாள்.

“நானென்ன செய்தேன்? அன்னையைப் பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது” என்றார் நளினியின் கணவர்.

அந்யாயக்காரன் நியாயம் பேசுவான்.

“உங்கள் வங்கிக்கு வந்த ஒருவரிடம் என்னைப் பற்றி நீங்கள் கூறிய சிறப்பைக் கேட்டு என்னைத் தேடி வந்து இந்த மையப் பொறுப்பை என்னிடம் தர வந்தார்.”

“அப்படியா யாரவர்?”

“தயாளன் என்பவர்தாம் இந்த மையத்தை 8 ஆண்டுகளாக நடத்தி வந்தவர். அவர் உங்கள் பாங்கில் பணம் பெற வந்தபோது நீங்கள் யாரிடமோ என்னைப் பற்றி உயர்வாகப் பேசியதைக் கேட்டு என் விலாசம் விசாரித்து வந்து இப்பொறுப்பில் என்னையும் சேர்த்துக் கொண்டார்” என்றாள்.

“தேவி! உன் மகள் எங்கே? இவருக்குத் தற்காலிக பணி மாற்றத்தால் நாங்கள் வெளியூர் சென்று விட்டோம்” என்றாள் நளினி.

இவர்கள் பேசியதை ஆர்வத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பார்த்தா, “ஆண்டி நான் கெளியை அழைத்து வருகிறேன்” என்று ஓடினான். “யாரிந்தப் பையன்?” என்றாள் நளினி. “அனுபவம் கூறும் விழாவில் தெரிந்து கொள்வீர்கள் யாவரும் என் அன்னை வழி உறவுகள்” என்றாள் தேவி.

கெளரி, “அம்மா கூப்பிட்டாயா?” என்று கேட்டவண்ணம் வந்தாள்.

“அமாம் கெளரி. உன் பெரியம்மா இவர்” என்றாள் நளினியைக் காட்டி.

“பெரியப்பா எங்கே?” என்றாள்.

நளினியின் கணவன், “நான்தான் உன் பெரியப்பா” என்று அவனைத் தூக்கிக் கொண்டான்.

“இத்தனை நாள் ஏன் என்னைப் பார்க்க வரவில்லை” என்றாள் பெரிய மனுஷி போல்.

“வராமல் இருப்பேனா? வேறு ஊரில் இருந்தேன் அல்லவா? அதனால் வர முடியவில்லை. இனிமேல் நானும் பெரியம்மாவும் அடிக்கடி உன்னை வந்து பார்ப்போம்” என்றான்.

(தொடரும்-13)

ஞகூல

அறிவு, அறியாமையைத் தேடி, முயன்று பெற்றது.

MALARNDHA JIVIYAM

Form IV (See Rule 8)

Statement about ownership and other particulars about **Malarndha Jiviyam** (according to Form No. IV. Rule 8 circulated by the Registrar of Newspaper for India).

1. Place of Publication : Puducherry
2. Period of its Publication : Monthly
3. Printer's Name : **Mr. S. Devanathan**
Nationality : Indian
Address : Sakthi Offset Printers,
No. 238, Lawspet Main Road,
Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008.
4. Publisher's Name : **Mr. P.V. Sankar**
Nationality : Indian
Address : Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments,
177, Pappammal Koil Street,
Vaithikuppam, Puducherry - 605 012.
5. Editor's Name : **Mr. N. Asokan**
Nationality : Indian
Address : 5, Puduvai Sivam Street,
Venkata Nagar Extn., Puducherry - 605 011.
6. Name and address of the individual who owns the newspaper and partners or shareholders holding more than 1% of the capital : **The Mother's Service Society**
5, Puduvai Sivam Street,
Venkata Nagar Extn.,
Puducherry - 605 011.

I, (P.V. Sankar) hereby declare the particulars given are true to the best of my knowledge and belief.

Sd

(P. V. Sankar)

Signature of the Publisher.

Date: 01-03-2021

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

கண்பார்வை

பூரண சமர்ப்பணத்தை ஏற்படுத் திடனம். சமர்ப்பணத்தை ஏற்படுதும் அழுர்வம். வேலை வந்தால் மனம் என்ன செய்யலாம் என நினைக்கும். சமர்ப்பணம் நினைவு வராது. அன்னை நினைவு அப்பொழுது வராது. சமர்ப்பணத்தைப் பிறருக்குச் சொல்பவருக்கும் சமர்ப்பணம் வேலை வரும்பொழுது நினைவு வராது. நினைவுக்கும் பலனுண்டு, ஏனெனில் நினைவு அருள், மறதி பேரருள். 1890-ல் கண்ணில் பூ விழுவதை ஆப்பரேஷன் செய்து விலக்கலாம் எனக் கண்டனர். இது இங்கிலாந்தில், 1950-க்குப் பின் அது எனிய ஆப்பரேஷனாகிவிட்டது. Dr. வெங்கடசாமி என்பவர் மதுரை அன்பர். அவர் இந்தக் கண் ஆப்பரேஷனை ஒரு அன்னை சேவையாக்கி ஒரு கோடி ஆப்பரேஷன் செய்து Magsaysay Award பெற்றார். கண் கோளாறுக்கு அன்னை palming (கண்ணில் உள்ளங்கையை வைத்து மூடி, சிறிது நேரம் இருப்பது) என்ற முறையைச் செய்யச் சொல்வார். 15 வயது சிறுமிக்குக் கண் தெரியவில்லை. வகுப்பில் போர்ட் தெரியாது. பெண்கள் கண்ணாடி போட விரும்பமாட்டார்கள். சிறுமிக்குச் சமர்ப்பணம் பழக்கம். அதில் அதிக நம்பிக்கை உண்டு. என்றாலும் அறிவு “நானும் ஓரிரு ஆண்டுகளாக palming செய்கிறேன். கண்ணில் ஒன்றும் பலன் தெரியவில்லை” என்ற மனக்குறை. இன்று வந்த செய்தி எந்தக் கண் குறையையும் சில நிமிஷங்களில் போக்கும் laser treatment வந்து பலர் பயன் பெற்றுள்ளனர் என்றது. ஒரு மெடிக்கல் காலேஜ் மாணவி அந்த treatment-க்கு இன்று போகிறாள். கண் பெற்ற பரிசு பெரியது. ஆனால், சமர்ப்பணம் பலித்தது அதனினும் பெரியது. சமர்ப்பணம் தவறியதில்லை.

ஓஃஸ்

டாக்டருடைய சத்தியம்

சத்பிரேம் சகோதரர் பாரிசில் டாக்டர். பிரான்சில் சிறுவயது முதல் உண்மை மட்டும் பேச வேண்டும் என்ற பயிற்சி உண்டு. நாட்டில் பொய் என்பதைக் காண்பது அரிது. டாக்டராக இருப்பதால் ஆபத்தான வியாதியடையவரிடம் உண்மை பேசுவது அவர் நம்பிக்கையை அழித்து, உயிருக்கு ஆபத்து விளைவிக்கும். அதனால் உண்மையை மறைத்துப் பேசும் அவசியம் அடிக்கடி வரும். அதற்காகக் குறைபட்டுச் சத்பிரேமுக்கு எழுதுகிறார். அவர் அதை அன்னையிடம் கூறுகிறார். அன்னை, ‘எப்படி உண்மையை மட்டும் பேசலாம் அது எப்படி நல்லது செய்யும்’ எனக் கூறுகிறார். ஒருவர் (patient) உண்மையை அறிய டாக்டருக்கு உண்மை ஆழ்ந்த நிலையில் இருக்க வேண்டும். அது இருந்தால் patient இடம் பொய் சொல்லக் கூடாது என்ற நோக்கமிருந்தால் உண்மைக்கு உயிர் வந்துவிடும். உண்மையின் ஜீவன் வியாதியைக் குணப்படுத்தும். என்ன சொல்கிறோம் என்பதைவிட என்ன மனப்பான்மையில் சொல்கிறோம் என்பதற்கு வலிமை உண்டு. அதை டாக்டர் பேசினால் அதனாலேயே வியாதி குணமாகும். குணமாகாத வியாதியையும் குணப்படுத்தும் வலிமை சத்தியத்திற்குண்டு. சத்தியம் என்பது பல நிலைகளில் உண்டு. அறிவுக்குரிய சத்தியம், உணர்வுரிய சத்தியம், உடலுக்குரிய சத்தியம், வியாதிக்குரிய சத்தியம், நிலைமைக்குரிய சத்தியம் எனப் பல நிலைகளில் சத்தியம் செயல்படும். வியாதியை நிரந்தரமாகக் குணப்படுத்தும் சத்தியத்திற்கு ஆயுளை நீட்டிக்கும் சக்தியுண்டு. டாக்டர் எந்த அளவில் உண்மையை அறிவார், எந்த அளவில் அதை அவரால் அழுகுறச் சொல்ல முடியும் என்பது பலனை நிர்ணயிக்கும்.

ஓஃஸ்